

LUNDS
UNIVERSITET

SASNET
SWEDISH SOUTH ASIAN STUDIES NETWORK

Förslag till universitetsgemensam strategi
för samarbete mellan Lunds universitet
och Sydasien 2012 – 2017

LUND
UNIVERSITY

20 juni 2011

SASNET

Swedish South Asian Studies Network

Anna Lindberg, director/coordinator

Förslag till universitetsgemensam strategi för
samarbete mellan
Lunds Universitet och Sydasien
2012 – 2017

Förslag till universitetsgemensam strategi för samarbete mellan

Lunds Universitet och Sydasien

2012 – 2017

Rapporten, som består av tre delar, I. Sammanfattning, II. Nulägesanalys samt III. Detaljerat Strategidokument, är huvudsakligen författad av Anna Lindberg (SASNET) i uppskattat och fruktbart samråd med en referensgrupp, som haft tre möten (8/6-2010, 29/11-2010 samt 27/4-2011). Undantag är delar av avsnitten 2.3, 2.4 och 2.5 samt bilagorna A och B, som ställts samman av Lars Eklund (SASNET) och avsnitten 5.4-5.5 som huvudsakligen författats av Henrik Hofvendahl (IR). Lars Eklund och Henrik Hofvendahl har dessutom deltagit i arbetet med att intervjua medarbetare vid LU för att få relevant information såväl till nulägesanalysen som till framtidsplanerna. Individuella medlemmar av referensgruppen har bidragit på olika sätt mellan mötena. Dessutom har individuella forskare bidragit genom diskussioner och feedback på utkast av dokumentet. Del I baseras på arbetet som presenteras i del II och på det detaljerade strategidokumentet (del III). Del II kan således betraktas som läsning mest för dem som har ett större intresse av det bakomliggande arbetet. Referensgruppen har bestått av följande deltagare: Anette Agardh (M), Anna von Barth (N), Ann-Katrin Bäcklund (S), Gunilla Carlecrantz (IR, fr.o.m. 2:a mötet), David Edgerton (EHL), Lars Eklund (SASNET), Henrik Hofvendahl (IR), Elenor Lissel (stud. repr), Jan Magnusson (S), Joakim Nilsson (K), Greger Noll (J), Olle Qvarnström (H), Pär Svensson (IR, endast 1:a mötet), Richard Stenelo (LUCE), Sven Strömqvist (UL, USV), Per Warfvinge (LTH). Ett varmt tack till alla som bidragit till rapporten.

Innehållsförteckning

Del I, Sammanfattning	sid 3
1.0	
1.1 Tidsram	sid 4
1.2 Motiv	sid 4
1.3 Vision	sid 4
1.4 Övergripande mål	sid 4
1.5 Förslag på strategier (sammanfattning)	sid 5
Del II, Nulägesanalys	sid 6
Innehållsförteckning del II	sid 7
2.0 Bakgrund	sid 9
3.0 En schematisk omvärldsanalys	sid 29
Del III, Föreslagna strategier	sid 32
Innehållsförteckning del III	sid 33
4.0 Övergripande målsättning för Lunds Universitet med en Sydasiensatsning	sid 34
5.0 Förslag på strategier	sid 35
Bilaga A	sid 47
Bilaga B	sid 61
Referenser	sid 67

Anna Lindberg
Föreståndare
The Swedish South Asian Studies Network (SASNET)
Lunds Universitet

2011-06-20

**Förslag till universitetsgemensam strategi för samarbete mellan
Lunds Universitet och Sydasien
2012 – 2017**

DEL I. SAMMANFATTNING

1.1 Tidsram

Den strategiska planen skall omfatta perioden 2012 – 2017. Planen skall följas upp årligen och revideras vid behov.

1.2 Motiv för utökade aktiviteter med avseende på Sydasien

Arbetet med föreliggande strategidokument tar sin utgångspunkt i diverse dokument och rapporter från bland annat UD, Sida, Utbildningsdepartementet, indiska statliga utredningar samt LUs egna styrdokument, som styrker motivet att LU skall utöka aktiviteter gentemot Sydasien. Strategin baseras också på möten och intervjuer med LUs lärare, forskare och personal.

Från regeringsnivå framhålls att ökade kunskaper om Sydasien behövs som stöd för näringslivet, framför allt om Indien, Bangladesh och Sri Lanka, men också om Pakistan och Afghanistan på grund av den rådande politiska situationen. Sverige har ett socialt/globalt ansvar och bilaterala biståndsavtal med Bangladesh och Afghanistan, varför kunskap behövs om dessa områden. Slutligen nämns den ökade globala konkurrensen om studenter och forskare och i det sammanhanget framhålls särskilt Indien som högst relevant att inleda samarbete med.

1.3 Vision

LU skall bli ett av de ledande universiteten i Europa då det gäller kunskap om och samarbeten med Sydasien. Samtliga sydasiatiska länder ingår i denna vision, men Indien får en särskilt framskjuten plats på grund av sin egen särställning, men också på grund av att majoriteten av Sydasienforskarna vid LU fokuserar på och samarbetar med Indien.

Enligt nu gällande strategidokument har LU som vision att tillhöra de absolut främsta bland Europas universitet. En strategi att nå detta mål är gränsöverskridande samarbete, en annan är internationalisering där Sydasien särskilt framhålls. Indien har utsetts som prioriterat område då det gäller rekrytering av internationella studenter. Visionen om LUs roll då det gäller Sydasien är kopplat till denna övergripande vision.

1.4 Övergripande mål

a) LU skall bidra till ökad kunskap, som är relevant såväl i konkurrenssyfte som i syfte att ta ett globalt ansvar, om Indien och resten av Sydasien i det svenska samhället genom utbildning, forskning och samarbete med bl.a. näringsliv, NGOs, ambassader och statliga myndigheter.

b) LU skall utgöra en kompetenskälla för beslutsfattare i den offentliga och privata sektorn i Sverige, speciellt då det gäller Indien men också resten av Sydasien.

- c) LU skall stärka sin forskning om Sydasien och utveckla forskningssamarbeten med välrenommerade forskare och forskningsinstitut i Sydasien.
- d) LU skall utveckla samarbete då det gäller utbildning så att LUs studenter får möjlighet att vistas vid indiska eller andra sydasiatiska universitet i större utsträckning än nu. Studenter från Sydasien skall i ökad utsträckning kunna studera vid LU.
- e) LU skall vara attraktivt för studenter från Sydasien även när studieavgifter införs. Rekryteringen från Sydasien skall successivt öka.
- f) LU skall bidra till att öka kunskapen om Sverige (och Norden) i Sydasien.

1.5 Förslag på strategier för att uppnå målen

Sammanfattning av förslagen¹

- a) Inrätta ett tvärvetenskapligt Centrum för Sydasienstudier som utgör en plattform för samordning av Sydasienaktiviteter och som stimulerar forskning och utbildning
- b) Behålla SASNET som en del av Centrum för Sydasienstudier
- c) Utveckla kurser i samarbete med olika institutioner vid LU som ger en ökad förståelse av och fördjupade kunskaper om Sydasien
- d) I samarbete med NCI och indiska universitet utveckla kurser i Nordic Studies
- e) Fortsatt satsning på att koordinera Erasmus Mundus Action 2 Program med inriktning på Sydasien
- f) Fortsatt arbete med att finna stipendier (från sydasiatiska och svenska donatorer) för svenska studenter att studera i Sydasien och för sydasiatiska studenter att komma till LU
- g) Utveckla arbetet med institutionellt samarbetsbyggande såsom t.ex. gemensamma initiativ kring kvalitetssäkring och utveckling av utbildning som sker i samarbete med sydasiatiska universitet
- h) Anordna regelbundna workshops på LU för att ständigt utveckla samarbetet med Sydasien
- i) Utveckla LUs konkurrenskraft som studiedestination för sydasiatiska studenter

---

¹ Se del III för utförligare text

Anna Lindberg
Föreståndare
The Swedish South Asian Studies Network (SASNET)
Lund University

2011-06-20

**Förslag till universitetsgemensam strategi för samarbete mellan
LU och Sydasien
2012 – 2017**

DEL II: NULÄGESANALYS

Innehållsförteckning del II

2.	Bakgrund	sid 9
2.1	Motiveringar från regeringsnivå för universitetssatsningar på Sydasien	sid 9
2.2	LUs övergripande och uttalade målsättningar/strategier hittills då det gäller Sydasien	sid 11
2.3	En sammanfattning av pågående Sydasienaktiviteter vid Lunds Universitet	sid 11
2.3.1	Forskningssamarbete	sid 11
2.3.2	Utbildningssamarbete	sid 11
2.3.3	Uppdragsutbildning	sid 12
2.3.4	Övrigt	sid 13
2.3.4.1	SASNET	sid 13
2.3.4.2	NCI	sid 14
2.3.4.3	Erasmus Mundus	sid 15
2.3.4.4	Freemovers	sid 15
2.3.4.5	Internationella Programkontorets stipendier	sid 16
2.3.4.6	ICCR	sid 16
2.3.4.7	Samarbete med ambassader	sid 17
2.3.4.8	Samarbete med näringslivet	sid 17
2.4	En sammanfattning av pågående Sydasienaktiviteter vid övriga nordiska universitet	sid 17
2.5	En översikt av betydande Sydasienaktiviteter vid övriga europeiska universitet	sid 20
2.5.1	Organisationer på europeisk nivå	sid 20
2.5.2	Universitet med välutvecklad Sydasienforskning och/eller utbildning om Sydasien	sid 21
2.6	Utbildningssystemen i Sydasien	sid 22
2.6.1	Indien	sid 22
2.6.2	Bangladesh	sid 26
2.6.3	Pakistan	sid 26
2.6.4	Nepal	sid 27
2.6.5	Sri Lanka	sid 28
2.6.6	Afghanistan	sid 28
2.6.7	Bhutan	sid 29
2.6.8	Maldiverna	sid 29
3.0	En schematisk omvärldsanalys	sid 29
3.1	Styrkor	sid 29
3.1.1	Från ett internt perspektiv	
3.1.2	Från ett externt perspektiv	
3.2	Svagheter	sid 30
3.2.1	Från ett internt perspektiv	
3.2.2	Från ett externt perspektiv	

3.3	Möjligheter	sid 31
	3.3.1 Från ett internt perspektiv	
	3.3.2 Från ett externt perspektiv	
3.4	Hot	sid 31
	3.4.1 Från ett internt perspektiv	
	3.4.2 Från ett externt perspektiv	

2.0 Bakgrund

2.1 Motiveringar från regeringsnivå för universitetssatsningar på Sydasien

I UDs rapport, *Framtid med Asien: Förslag till en svensk Asienstrategi* (UD Ds 1998:61), underströk författarna behovet av en kompetensbyggnad i Sverige för att förstå den snabba samhällsomvandlingen och ekonomiska utvecklingen i Asien. Man uppmärksammade särskilt att det saknades en institutionell bas för akademisk kompetensuppbyggnad om det samtida Sydasien. Till Sydasien räknas följande länder: Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, Indien, Maldiverna, Nepal, Pakistan och Sri Lanka.

UDs argument 1998 för uppbyggandet av en institutionell bas för kompetensuppbyggnad rörde sig främst kring att Sydasien (huvudsakligen Indien men också t.ex. Bangladesh och Sri Lanka) var ett potentiellt viktigt område för svenskt näringsliv och det var därför angeläget att skapa en stödjepunkt för studier och forskning om denna region (*Ibid.* s. 371). Rapporten uppmärksammade det blygsamma antalet akademiska avhandlingar om Sydasien och förordade en ökning av dessa med syfte att bygga upp kunskapen om Sydasien och för att producera specialister inom olika områden.

Mer än tio år har förflutit sedan denna rapport publicerades och Sydasiens (framför allt Indiens) betydelse för Sverige har sedan dess ytterligare accentuerats. Det som föranlett detta är, förutom Indiens snabba ekonomiska utveckling, Indiens roll som en forskningsnation med en stor, ung och välutbildad arbetskraft, samt en generell diskussion om globaliseringens effekter på svensk konkurrenskraft. I en rapport till Globaliseringsrådet betonar Göran Marklund att Sverige bör förbättra incitamenten för kompetensinvandring (Marklund, Göran, *Underlagsrapport nr. 2 till Globaliseringsrådet*, 2007). Rapporten drar paralleller till det amerikanska samhället och påvisar USAs beroende av invandring av studenter till högre utbildning. Som ett exempel kan nämnas att över 60% av de individer som erhöll doktorsgrad inom datavetenskap i USA (1997 resp 2001) var utländska studenter med studentvisum (*Ibid.* s. 79). En stor del av dessa (20%) var individer födda i Indien och ungefär lika många i Kina. Andelen utländska studenter som stannar kvar i USA efter examina är ungefär 50%. Rapporten betonar att även Sverige påverkas alltmer av internationell rörlighet av högutbildad kompetens för den fortsatta teknologiska och ekonomiska konkurrenskraften (*Ibid.* s. 94). En läsning av rapporten ger vid handen att den globala konkurrensen av humankapital har ökat kraftigt och att Sverige därför behöver en "kraftfull strategi för immigration och integration". . . i synnerhet av kvalificerade studenter, forskare och specialistkompetenser (*Ibid.* s. 114).

I Forskningspropositionen 2008, *Ett Lyft för Forskning och Innovation* (Prop. 2008/09:50) betonas i hög grad att internationella samarbeten bör uppmuntras och att svenska lärosäten bör spela en ledande roll i internationella samarbeten genom forskarutbyten och ett ökat utbyte av studenter och lärare. Avtal med olika länder bör ingås, skriver man i forskningspropositionen. När det gäller Indien undertecknades ett avtal redan 2005, då fyra områden särskilt pekades ut: biovetenskap, IT-forskning, miljöforskning och fordonsforskning. Verket för innovationssystem (Vinnova) fick ansvar för att samarbeten mellan forskare i de två länderna initieras. Vinnova samarbetar med tre indiska forskningsmyndigheter: Department of Biotechnology,

Department of Information Technology och Department of Science and Technology. Vinnova gav under 2010 finansiellt stöd till 12 samarbetsprojekt med indiska partners omfattande 8 miljoner kronor inom områdena e-hälsa, inbyggda system och tuberkulos. Vinnova kommer att redovisa och kommentera resultaten av dessa projekt innan man planerar ytterligare samarbetsprojekt i Indien.

Till en betoning på att tillse Sveriges behov i en alltmer konkurrerande global värld kan läggas Sveriges ambition att ta ett globalt ansvar utifrån rättviseperspektiv och fattiga människors perspektiv på utveckling. Dessa idéer formulerades av regeringen 2007 i *Sveriges Politik för Global Utveckling (PGU)* (Skr. 2007/08:89). I denna skrivelse framhålls att svenska utbildningar ska bidra till att öka kunskapen om globala utvecklingsfrågor, samt att den globala dimensionen i universitet och högskolor ska förstärkas. Sverige har numera bilaterala biståndsavtal endast med två länder i Sydasien: Afghanistan och Bangladesh. Samarbetet med Afghanistan inriktas på demokratifrågor, mänskliga rättigheter samt utbildning, och samarbetet med Bangladesh betonar fattigdomsbekämpning, utbildning och hälsa (*Strategi för Utvecklingssamarbetet med Afghanistan 2009-2013*, UD, UF2009/46364/ASO; *Strategi för Utvecklingssamarbetet med Bangladesh 2008-2012*, UD, UD2008/13454/ASO).

Då det gäller Indien har UD utarbetat en strategi för selektivt samarbete, s.k. aktörssamverkan, där det övergripande målet är en socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar utveckling (*Strategi för selektivt samarbete med Indien 2009-2013*, UD, 2009).

Sveriges ansvar då det gäller utvecklingspolitisk forskning betonades också i Forskningspropositionen 2008, *Ett Lyft för Forskning och Innovation* (Prop. 2008/09:50). Sex globala utmaningar med tillhörande fokusområden lyfts fram: hälsa, klimat, migration, konflikter och säkerhet, förtryck och ekonomiskt utanförskap.

När det gäller konflikter och säkerhet bör osäkerheten då det gäller konflikten mellan Pakistan och Indien särskilt uppmärksammas (se *Säkerhetsdilemman i Indien – Pakistan: Kashmirkriget och nya konfliktscenarion*, Försvarsdepartementet, Skriftserie Nr 14, 27 oktober 2004), liksom situationen i Afghanistan.

Sammanfattningsvis framhålles fyra huvudmotiv i svenska statliga rapporter för att svenska universitet skall inrikta sig på Sydasien då det gäller utbildning och forskning:

- a) Kunskap om Sydasien behövs som ett stöd för svenskt näringsliv i Indien, Bangladesh och Sri Lanka.
- b) Den globala konkurrensen om studenter och forskare kräver att svenska universitet kan ta emot fler sydasiatiska individer.
- c) Sverige har intresse att ta ett socialt/globalt ansvar. Vissa områden i Sydasien, t.ex. Bangladesh och Afghanistan, kan särskilt framhållas eftersom vi har bilaterala biståndsavtal med dessa länder.
- d) Det allvarliga säkerhetspolitiska läget Indien-Pakistan och i Afghanistan föranleder oss i Sverige att öka våra kunskaper om denna region. En eskalerad konflikt skulle förmodligen få stora konsekvenser också för Sverige.

Mot denna bakgrund kan vi förvänta oss en stark efterfrågan på kunskap och kompetens relaterad till Sydasien. Sådan kunskap rör såväl ekonomi, näringsliv, teknikutveckling och juridik som historia, kultur och samhälle.

2.2 LUs övergripande målsättningar/strategier hittills då det gäller Sydasien

Visionen i LUs strategiska plan 2007-2011 är att LU skall tillhöra de absolut främsta bland Europas universitet. En av fyra strategier att uppnå detta är internationalisering.

I övergripande målsättning om internationalisering innehåller LUs strategiska plan för 2007-2011 uttryckligen en ambition att samverkan med Sydasien skall utvecklas och att relationer med universitet och andra relevanta institutioner skall stärkas. Ett utvidgat samarbete skulle ge LUs studenter större möjligheter att bredda sina kunskaper och att få vistas vid välrenommerade sydasiatiska universitet, och därmed bli väl förberedda för en globaliserad framtid.

I samband med den strategiska handlingsplanen för att bemöta den nya verkligheten med avgifter från 2011 för studenter utanför EES har Indien utpekats som ett av de fem geografiska områden som LU valt att fokusera på. I planen påpekas att Indien är en viktig strategisk region och att vi redan har etablerad närvaro och samverkan där.

2.3 En sammanfattning av pågående Sydasienaktiviteter vid LU

2.3.1 Forskningssamarbete

Vid LU pågår forskningssamarbete med Indien vid mer än 30 institutioner vid flera olika fakulteter (LTH, N, H, S, M och EHL). Se bilaga A.

Mellan 15 och 20 forskningsprojekt med övriga länder i Sydasien pågår vid LU: Nepal (LTH, N), Sri Lanka (LTH, H, S), Bangladesh (N, S, EHL), Pakistan (S) och Afghanistan (H, S). Se bilaga B.

Som framgår av bilagorna har LU flera starka forskningsmiljöer som samarbetar med Sydasien, men framför allt är bredden LUs styrka.

2.3.2 Utbildningssamarbete och utbildning om Sydasien

Socialhögskolan (SOCH) har sedan länge skickat studenter till Indien för praktik och uppsatsskrivande. SOCH samarbetade tidigare med det s.k. SWINDIA-programmet vid Örebro, men när socionomprogrammet omorganiserades för några år sedan blev det praktiskt omöjligt att fortsätta samarbetet. Socialhögskolans strategi när det gäller internationellt samarbete är att jobba med institutionella partners. När det gäller Sydasien diskuterar SOCH för närvarande samarbete med Tata Institute of Social Sciences (TISS) i Mumbai och med Christ University i Bangalore. Det finns dessutom förslag på att skapa ett spår i socionomprogrammet med inriktning på internationellt socialt arbete och då bl.a. en kurs på engelska (på avancerad nivå) som skall ges i samarbete med utländska partners (t.ex. TISS).

Medicinska fakulteten organiserar valfria 7.5 hp kurser i global hälsa för studenter inom följande program; läkarprogrammet, sjuksköterske-, sjukgymnast, och arbetsterapiprogrammet. Kurserna inkluderar två veckors fältstudier i Indien, Indonesien eller Uganda. Medicinska fakulteten har ett MoU (Memorandum of Understanding) som reglerar student- och lärarutbyte och forskningssamarbete med Christian Medical College i Vellore (Indien). Vidare finns en valbar 7.5 hp kurs i klinisk praktik för läkarstudenter, där Nepal, Bangladesh, Sri Lanka ingår.

Socialmedicin och Global hälsa (SMGH) har sedan 2005 genomfört åtta Sida-finansierade internationella utbildningsprogram inom området "Sexual and Reproductive Health and Rights" (15 hp). Dessa genomförs i form av uppdragsutbildning med ett flertal deltagare från Nepal och Sri Lanka. SMGH ansvarar också för genomförande av nationella utbildningar inom området (sedan 2009), "Youth friendly health services". Utbildningarna genomförs i samarbete med National Institute of Health and Family Welfare och hälsoministeriet i Indien och riktar sig till läkare i Indien. Detta projekt, som även innehar en forskningsdel, ligger inom ramen för regeringsavtalet för hälsa och finansieras av Sida (2009-2013).

SMGH har inlett ett forskningssamarbete med Delhi University inom området ungdomar och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter.

SMGH, arbets- och miljömedicin och ergonomi och aerosolteknologi (LTH) har initierat ett forskningsprojekt med indiska universitet inom området "Indo-Swedish Collaboration on Climate Change and Human Health".

Som ett led i det samarbetsavtal mellan Lunds och Göteborgs universitet som träffades i februari 2010 har Centrum för Teologi och Religionsstudier (CTR) gått samman med religionshistorikerna i Göteborg och utvecklat en gemensam 15 poängs fältkurs om indisk religion från vårterminen 2011. Kursen bedrivs på plats i Indien i samarbete med universitet i Patiala, Varanasi (BHU) och Kolkata (Jadavpur).

LU har för närvarande inte någon utbildning som direkt riktar sig till Sydasiens. Däremot har Centrum för Öst- och Sydöstasiastudier ett masterprogram i Asienstudier, där studenterna kan välja att fokusera på Sydasiens.

Inom ämnet religionshistoria vid Centrum för Teologi och Religionsvetenskap (CTR) ges kurser på alla nivåer i Sydasiens religioner.

Ett tvärvetenskapligt kandidatprogram i Utvecklingsstudier ges vid Institutionen för Kulturgeografi och Ekonomisk Geografi. Programmet har hittills haft en tämligen stark fokus på den afrikanska kontinenten, men Sydasiens förekommer i olika kontexter.

2.3.3 Uppdragsutbildning

Lund University Commissioned Education (LUCE) bedriver sedan början av 2000-talet flera uppdragsutbildningar för individer från utvecklingsländer i ett antal engelskspråkiga "postgraduate training programmes for professionals". Programmen finansieras av Sida. En stor del av deltagarna kommer från Indien, Sri Lanka,

Bangladesh, Nepal eller Bhutan. Kurserna genomförs i etapper med en inledande del i Lund på några veckor. Därefter återvänder deltagarna till sina hemländer och avslutningsvis hålls en sista del i ett land i Asien, Afrika eller Latinamerika. Dessa utbildningar administreras av olika institutioner vid LU:

- Avdelningen för Vattenresurslära arrangerar varje år ett training programme i Sustainable Urban Water and Sanitation.
- Rättssociologiska avdelningen bedriver ett training programme i Child Rights, Classroom and School Management tillsammans med Socialhögskolan och Lärarhögskolan, Malmö högskola.
- Avdelningen för Socialmedicin och Global Hälsa bedriver ett training programme i Sexual and Reproductive Health and Rights – SRHR.
- Avdelningen för Housing Development & Management (HDM) vid Arkitektskolan, LTH, har under många år arrangerat ett training programme i Shelter Design and Development (dock inte under 2011).

LU, genom Lund University Commissioned Education och Biologiska institutionen, för sedan december 2009 samtal med det indiska företaget DMINFRA kring tillhandahållande av uppdragsutbildning. Utbildningen skall vara en treårig kandidatexamen i bioteknik och skall genomföras i Indien och bemannas av lärare från LU. DMINFRA kommer att bygga och utrusta ett campus i Indien. Utbildningen vänder sig till indiska studenter. För närvarande förs diskussioner om ett avtal och målsättningen är att ingå detta inom kort för att därefter inleda utveckling av utbildningen. Ett samarbete av detta slag skulle innebära att LU får en permanent och långsiktig närvaro på den indiska utbildningsmarknaden.

2.3.4 Övrigt

2.3.4.1 The Swedish South Asian Studies Network (SASNET)

SASNET har existerat i elva år och har ett väl inarbetat kontaktnät vid Sydasiatiska universitet (huvudsakligen i Indien) och med olika myndigheter där. De första tio åren finansierades SASNET av Sida och LU gemensamt, men sedan 2010 står LU ensamt för finansieringen av nätverket. Fram till och med 2009 utdelade SASNET 1/3 av sin budget i anslag för att stimulera forskning om Sydasien. Cirka 70% av dessa ”seed money” resulterade i större anslag från andra finansiärer.

LU besitter en mycket bred Sydasien-kompetens med forskare från mer än 35 institutioner. SASNET har fungerat som koordinator för sydasienrelaterad verksamhet av gemensamt intresse och arrangerar bland annat ett stort antal seminarier. Nätverket är nationellt, vilket bland annat innebär att SASNET samlar information om pågående forskning och undervisning som berör Sydasien vid samtliga svenska universitet och högskolor.

SASNET är ett väl inarbetat varumärke med mycket goodwill, inte bara i Sydasien utan också i USA och Europa. SASNETs hemsida besöks av i genomsnitt mer än 40 000 individer varje år och nyhetsbrevet skickas till cirka 2 100 personer vid olika universitet. Grunden till detta intresse för SASNET ligger i den information som SASNET tillhandahåller, dels om seminarier och konferenser, men också om pågående forskning i Sverige. SASNETs databas har byggts upp under en lång tid.

Nyligen har ett samarbete mellan SASNET och Nordic Institute of Asian Studies (NIAS) i Köpenhamn inletts. De båda organisationernas databaser kommer att synkroniseras så att båda parter blir mer synliggjorda. SASNET har också nyligen börjar samarbeta med European Association of South Asian Studies (EASAS), bl.a. genom att samarrangera kvalificerade doktorand-workshops varje år.

SASNET har i allt större utsträckning under senare år fungerat som ”konsult” för flera av LUs avdelningar och institutioner. SASNET har bl.a. hjälpt till att etablera kontakter i Sydasiens för Erasmus Mundus projekt, partners för LUCEs projekt och inte minst kontakter för studenter vid olika institutioner som skall göra fältarbete i Sydasiens.

Vid ett möte under med lärare och forskare som sysslar med Sydasiens (främst från S, N och H) rådde konsensus om att LU bör inrätta ett tvärvetenskapligt centrum för Sydasiensstudier med ett bibehållande av SASNET. Som framgår av nedanstående citat stödjer även M och LTH detta förslag. “Medfak har goda relationer och ett utvecklat samarbete med indiska universitet, organisationer, hälsoministeriet i Indien och Sida, framförallt inom området folkhälsa och miljö. Medfak anser att ett Centrum för Sydasiensstudier skulle utgöra ett värdefullt stöd för att stödja och utveckla nya samarbeten inom forskning och utbildning” (Dr. Anette Agardh). “LTH har ganska få men starka relationer med främst indiska universitet, och anser att ett Centrum för Sydasiensstudier skulle vara ett stort stöd för att utveckla nya samarbeten. Indien har en stark materialforskning, ett område som LTH nu stärker genom interna satsningar utöver de som är kopplade till MAXIV och ESS. LTH med nya samverkansmöjligheter eftersom Lunds attraktionskraft, synlighet och samlade kompetens ökar i takt med att anläggningarna kommer i drift” (Prof. Per Warfvinge). “Department of Biotechnology is part of the Faculty of Engineering of Lund University. It has a long track record of working with institutes in several countries including those in South Asia on research dealing with biotechnology for sustainable development. Examples of some of the research areas have been bioremediation of industrial wastewaters, production of biogas, production of proteins for food and feed industries, etc. Most of our collaborations have been with universities/institutes in India and Sri Lanka. We believe that establishment of a Center for South Asian studies would be useful for activities at our department as well as for those at the Faculty of Engineering who are working with development of new technologies with potential applications even in South Asia. We would benefit by closer interaction with the researchers from social science area that may help us to identify the needs and possibilities for technical solutions for different societies. I would thus sincerely recommend the establishment of such a center at Lund University” (Prof. Rajni Hattikaul).

2.3.4.2 Nordic Centre in India (NCI)

LU är medlem i NCI, ett konsortium bildat 2001, men formellt erkänt av indiska regeringen först 2004. Efter att tidigare ha haft sitt sekretariat i Uppsala har detta nyligen flyttats till University of Eastern Finland, Kuopio campus. Konsortiet består för närvarande av 22 medlemsinstitutioner, varav 5 i Sverige, 3 i Norge, 4 i Danmark, 8 i Finland, 1 i Island, samt NIAS i Köpenhamn. NCI arrangerar akademiska kurser för studenter från medlemsuniversiteten. Terminskurser arrangeras varje år vid

University of Hyderabad genom dess Study India Program, och sommarkurser har arrangerats av olika universitet och forskningsinstitutioner på olika håll i Indien (Hyderabad, Bangalore och Mumbai). Dessutom hjälper NCI medlemsuniversitetens forskare och studenter på olika sätt med kontakter och praktiska problem. Slutligen har NCI en lägenhet i Delhi utrustad med datorer och annat, tillgänglig att hyra för medlemsuniversitetens representanter.

2.3.4.3 Erasmus Mundus (EM) Action 2

Sedan 2008 koordinerar LU ett EM Action 2-projekt som omfattar åtta indiska och tolv europeiska universitet. Programmet kommer att pågå t.o.m. 2013 och omfattar studenter på grundnivå, mastersnivå, doktorander, post-docs och forskare/lärare. LU har hittills mottagit cirka 60 individer från Indien genom detta program. Följande universitet, förutom LU, ingår i konsortiet: Karolinska Institutet Medical University, Katholieke Universiteit Leuven, Belgium, Pierre & Marie Curie University, Paris, France, Freie Universität Berlin, Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, Politecnico di Milano, Italy, University of Vilnius, Lithuania, University of Amsterdam, The Netherlands, International Institute for Geo-Information Science and Earth Observation, Enschede, The Netherlands, Norwegian University of Science and Technology, Trondheim, Norway, University of Deusto, Bilbao, Spain, University of Delhi, Jadavpur University, Kolkata, University of Pune, University of Kerala, Indian Institute of Technology, Kanpur, Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, Pravara Institute of Medical Sciences, Loni, Maharashtra, Anand Agricultural University, Anand, Gujarat. I konsortiet har också ingått två organisationer som "affiliated" partners vars syfte har varit att ta vara på underprivilegierade grupperns intressen.

Nyligen har LU av EU beviljats att koordinera ytterligare ett mobilitetsprogram som omfattar Kina (5 univ), Indien (4 univ), Pakistan (1 univ), Nepal (1 univ), Bangladesh (1 univ) samt åtta universitet i Europa. Följande universitet, förutom LU, ingår i konsortiet: University of Amsterdam, University College Dublin, University College London, University of Milan, University Pierre and Marie Curie, University of Vienna, University of Warsaw, Jahangirnagar University (Bangladesh), Fudan University (China), Peking University (China), Tsinghua University (China), Xiamen University, China, Zhejiang University (China), Indian Institute of Technology Kanpur (India), Jadavpur University (India), Tata Institute of Social Sciences (India), Tribuvan University (Nepal), University of Delhi (India) och University of Karachi (Pakistan). Mobilitetsprogrammet omfattar cirka 110 individer per år från Asiatiska till Europeiska Universitet och tar sin start under läsåret 2011.

Arbetet med Erasmus Mundus och Sydasien har inneburit stora utmaningar med problem som måste övervinnas, men det har också gett LU enorma möjligheter att utveckla andra former av samarbete. Ledningen vid LU och andra individer på LU har besökt flera av partneruniversiteten.

2.3.4.4 Freemovers

Förutom studenter som är inkluderade i Erasmus Mundus-utbytena har hittills ett antal freemovers från Sydasien kommit för att studera vid Lunds Universitet. Under det akademiska året 2010-2011 hade LU cirka 300 studenter från länder i Sydasien som

inte var del av något formellt utbytesprogram. Detta antal kommer sannolikt drastiskt att minska när studieavgifter införs. Förutom avgifterna, bidrar även de nuvarande reglerna kring uppehållstillstånd och arbetstillstånd i Sverige till att minska intresset för Sverige som studiedestination. Upphållstillstånd beviljas inte längre än studietiden och arbetstillstånd beviljas ej för studietid kortare än 12 månader. Många kan således varken bidra till att finansiera studierna med extra arbete under studietiden eller stanna kvar efteråt för att arbeta och betala av eventuella lån. Diskussioner förekommer på olika nivåer om detta (se t.ex. *Universitetslärares*, 2011, sid 9).

2.3.4.5 Internationella Programkontorets stipendier

Internationella Programkontoret erbjuder en rad stipendier som kan öka utbytet mellan Sydasien och Sverige.

Minor Field Studies (MFS) är ett Sidafinansierat stipendium för mindre fältstudier i utvecklingsländer. Samtliga länder i Sydasien anses tillhöra denna kategori. För år 2011 har 758 stipendier beviljats till svenska lärosäten, varav 82 till LU. LUs stipendier var fördelat på 12 institutioner, de flesta till nationalekonomiska inst (12), inst för kliniska vetenskaper (Malmö) (10), R. Wallenberg Institutet (9) och avd. för mark och vatten LTH (9). Som jämförelse kan nämnas att Stockholms Universitet erhöll 78 stipendier och Göteborgs Universitet 91. Inget av stipendierna vid LU avsåg fältstudie i Sydasien.

Linnaeus-Palme är ett Sidafinansierat utbytesprogram för lärare och studenter inom såväl grundutbildning som avancerade nivåer på universitet och högskolor. För året 2011-2012 beviljades 231 projektansökningar. Av dessa erhöll LU endast 8, medan t.ex. Högskolan i Jönköping fick 21, Göteborgs Universitet 20, och Umeå Universitet 13. Två av LUs åtta stipendier avsåg utbyte med Sydasien. Det gäller Centrum för Geografiska Informationssystem vid Lund universitet (GIS-Centrum) som under flera år haft ett utbytesprogram med University of Kelaniya, Sri Lanka. Också Institutionen för Litteraturvetenskap har nu inlett ett samarbetsprojekt med North Bengal University i Siliguri, Indien. Tidigare har Institutionen för elektro- och informationsteknik vid LTH haft ett mindre anslag för utbyte med IIT Delhi, och Institutionen för Teknik och samhälle vid LTH har likaså haft ett mindre anslag för utbyte med Sabaragamuwa University of Sri Lanka i Balangoda. Andra svenska universitet har betydligt fler Linnaeus-Palme utbyten med Sydasien än vad LU har.

2.3.4.6 ICCR Chair

Från och med läsåret 2010-11 innehar LU en s.k. ICCR Chair (Indian Council of Cultural Relations) – en gästprofessur, som till stor del bekostas av den indiska regeringen. Avtalet, som löper på fyra år, är formulerat på ett brett sätt så att LU har möjlighet att variera disciplin och ämne. Dock innebär kontraktet att gästprofessorn kommer att bedriva forskning och undervisa inom Samhällsvetenskap eller Humaniora. Gästprofessorn byts ut varje läsår. Detta avtal är ett resultat av långvarigt samarbete mellan SASNET och den indiska ambassaden i Stockholm. Under läsåret 2010-2011 innehade professor Lipi Ghosh från University of Calcutta denna gästprofessur. Hon var placerad på Centrum för Genusstudier. Under läsåret 2011-12 kommer ICCR-professorn att placeras på Sociologiska institutionen och för det

akademiska året 2012-13 planeras professuren förläggas till Rättssociologiska institutionen.

2.3.4.7 Samarbete med ambassader

LU har vid ett flertal tillfällen fått mycket god hjälp av svenska ambassaden i New Delhi, bl.a. med att arrangera möten och att kommunicera med olika myndigheter. Det är viktigt att upprätthålla denna kontakt eftersom det ger en högre dignitet till våra kontakter med olika universitet och myndigheter än om LU agerar ensamt.

SASNET har arrangerat ett flertal olika seminarier och andra arrangemang tillsammans med indiska ambassaden i Stockholm, som varit behjälpliga på olika sätt i en mängd sammanhang, inte minst med att få kontakt med olika högt uppsatta tjänstemän eller andra inom den indiska regeringen.

SASNET har också i olika sammanhang samarbetat med övriga sydasiatiska ambassader. Flera av ambassadörerna har besökt LU och uttryckt önskemål om utökat samarbete inom högre utbildning (t.ex. Nepal, Sri Lanka, och Bangladesh). (När det gäller Bangladesh besökte deras premiärminister, Sheik Hasina, LU i samband med Miljökonferensen i Köpenhamn 2009. Hon uttryckte sitt starka stöd för mer samarbete mellan LU och universitet i Bangladesh).

2.3.4.8 Samarbete med näringslivet

LU har genom SASNET samarbetat med Sweden India Business Council (SIBC) med gemensamma seminarier sedan 2007.

För övrigt är samarbete med näringslivet i en sydasienskontext mest koncentrerat inom de tekniska och naturvetenskapliga fakulteterna.

2.4 En sammanfattning av pågående Sydasiens-aktiviteter vid övriga nordiska universitet

I Sverige har områdesstudier (area studies), till skillnad från situationen i USA och på många ställen i Europa, inte haft någon större genomslagskraft. Det förefaller dock som om en förändring i detta synsätt börjar inträffa. Som ett exempel kan nämnas att Riksbankens Jubileumsfond organiserade ett tvådagars seminarium lett av Göran Blomqvist på temat "Områdesstudier" den 26-27 januari 2011. Ett 30-tal representanter för olika universitet deltog, liksom representanter för utbildnings- och utrikesdepartementen. Det rådde konsensus om att åtgärder borde vidtagas för att svenska universitet skall utveckla och ge ny stimulans till områdesstudier, som fått ökad aktualitet med globaliseringen. "Globaliseringen har ökat staters och regioners ömsesidiga beroende och förstärker behovet av jämförande studier av olika samhällens historia, ekonomi, politik, geografi och kulturer" (*Möten om Områdesstudier i Sigtuna*, <http://www.rj.se/1/233/var/newsID/383>, publicerad den 7/2-2011). Sydasiens togs i detta sammanhang upp som ett relevant område att fokusera på.

De flesta svenska och nordiska universitet är i en fas att utveckla kontakterna med Sydasiens och bygga upp kompetens.

Blekinge Tekniska Högskola (BTH) har länge rekryterat ett mycket stort antal studenter från Sydasiens, främst från Indien, Pakistan och Bangladesh (f.n cirka 1200). BTH har utbyte med fyra universitet i Indien: Andra University, Indian Institute of Technology Madras (IITM), Jawaharlal Nehru Technology University, Hyderabad och Sri Vankateswara University, och tre i Pakistan, nämligen Air University, Fatima Jinnah Women University och Gulam Isaq Khan Institute of Engineering, Sciences and Technology. BTH fokuserar på ömsesidigt utbyte i Double-Diploma-program med inriktning mot Indien. Det internationellt inriktade kandidatprogrammet International Software Engineering har också en inriktning mot Indien.

Göteborgs universitet (GU) har etablerat ett Centrum för Globala Studier, som inkluderar stark Sydasiensrelaterad forskning inom exempelvis freds- och konfliktforskning, socialantropologi och humanekologi. Genom Sahlgrenska Academy har Medicinska fakulteten pågående samarbetsprojekt med indiska universitet. Religionshistorikerna vid GU driver en fältkurs i indisk religion i samarbete med LU.

GU förhandlar med ICCR om en liknande professur som den LU innehar.

Stockholms universitet (SU) har en MoU med Jawaharlal Nehru University (JNU) i Delhi som inkluderar samarbete inom forskning, utbildning och konferensverksamhet, främst inom den samhällsvetenskapliga fakulteten. Ett multi-disciplinärt Forum for Asian Studies har också nyligen bildats av samhällsforskare vid SU. Lärarhögskolan, numera integrerad i SU, har sedan 1994 bedrivit kurser i Indien varje år för sina studenter.

Stockholm är också hemvist för en lång rad fristående forskningsinstitutioner av hög klass, som driver viss Sydasiensrelaterad verksamhet, exempelvis

- Institute for Security and Development Policy i Nacka som bl.a. arbetar med projekt kring Afghanistan/Pakistan och Nepal för UDs räkning
- International Institute for Democracy and Electoral Assistance med lokalt kontor i Kathmandu, Nepal
- Royal University College of Fine Arts har kurser som inkluderar fältarbete i Indien.
- Stockholm School of Economics
- Stockholm Environment Institute
- Stockholm International Peace Research Institute
- Swedish Defence Research Agency
- Swedish Environmental Research Institute

Uppsala universitet (UU) har formella samarbetsavtal med Calcutta University i Kolkata, samt med JNU och Delhi University i Delhi. Ett nätverk för miljöhistoria, Uppsala-Delhi Ecology and Society Network, har etablerats, liksom en tvärvetenskaplig seminariegrupp, South Asia Seminar, för forskare inom S och H. UU förhandlar med ICCR om en liknande professur som den LU innehar.

KTH koordinerar liksom Lund ett Indo-europeiskt Erasmus Mundus program, och är dessutom medlem i ett annat konsortium med indiska universitet. KTH bedriver framgångsrik forskning i samarbete med flera indiska universitet.

KI har långvarigt och extensivt samarbete sedan 1950-talet med universitet i både Indien och Pakistan inom såväl utbildning som forskning. Samarbetena sker inom ramen för Karolinska Institutet Research and Training Committee.

KI har formella samarbetsavtal med exempelvis Aga Khan University i Karachi och Indian Institute of Science (IISc) i Bangalore.

Karlstads universitet driver ett Indian Study Centre i Varanasi sedan mitten av 1990-talet för sina studenter i religionshistoria, kulturgeografi och på lärarutbildningen. I mån av plats är utbildningen öppen även för studenter från andra universitet. Dessutom har Karlstad universitet samarbete med en tibetansk utbildningsinstitution i Dharamsala.

Århus universitet driver sedan 2010 ett EU-finansierat s.k. "Contemporary India Study Centre", det enda i Norden. Århus universitet har formellt samarbete med flera indiska universitet.

Köpenhamns universitet (KU) har etablerat en enhet som de kallar "Asian Dynamics Initiative (ADI)" med fem professorer inom Asien-forskning. Inom ramen för ADI finns ett Centre of South Asian Studies. Inom KU ryms också the Nordic Institute for Asian Studies (NIAS) som huvudsakligen finansieras av Nordiska Ministerrådet. NIAS huvudsyfte är att stödja och stimulera forskning och utbildning om Asien i de nordiska länderna. Fokus har länge främst varit på Kina och Sydostasien, men under senare tid har Sydastien (huvudsakligen Indien) fått allt mer uppmärksamhet.

Copenhagen Business School bedriver Asienforskning inom ramen för sitt Asia Research Centre, mestadels fokuserat på Kina men med ökande inslag Indien. Bland annat har man inrättat en professor i Indian Studies och sedan 2009 har man också en ICCR-professor, den första i Norden.

Oslo universitet har flera starka forskningsmiljöer inte minst genom Centrum för Utveckling och Miljö, som också administrerar Norska nätverket för Sydastienstudier, och det nordiska diskussionsforumet "Nordiskt Forum for Syd-Asien".

Andra starka institutioner i Oslo som driver Sydastienrelaterad verksamhet är Peace Research Institute Oslo och Norska Utrikspolitiska institutet.

Oslo University College driver Kulturstudier och har kursverksamhet för studenter i tredje världen, inklusive kurser i freds- och konfliktforskning i Pondicherry, Indien.

Bergen är säte för Christian Mikkelsen Institut—en forskningsinstitution med många Sydastienrelaterade projekt.

Norska Lantbruksuniversitetet i Ås har en avdelning för utvecklings-samarbete med många Sydastienrelaterade projekt.

Det pågår en diskussion bland några svenska universitet med stort intresse för Sydastien (GU, UU och LU) om ett framtida samarbete, t.ex. genom att etablera gemensamma kurser i Sydastienkunskap eller andra former av samarbete då det gäller utbildning och forskning. Diskussionerna har nyligen inletts och kommer att utvecklas under höstterminen 2011.

2.5 En översikt av betydande Sydasiensaktiviteter vid europeiska universitet

2.5.1 Organisationer på europeisk nivå

European Association of South Asian Studies (EASAS) är en akademisk organisation, som kan ses som en paraplyorganisation för europeiska universitet, med nuvarande bas vid University of Edinburgh. Syftet med EASAS är att uppmuntra Sydasiensstudier i alla europeiska länder, vilket de gör genom att arrangera konferenser och workshops.

Ett nätverk för universitet som har ett Centrum för Sydasiensstudier planeras att inrättas på initiativ av EASAS. SASNET tillfrågats av EASAS om LU vill medverka i det planerade nätverket för Centres for South Asian Studies i Europa. Andra universitet som förmodas ingå i detta nätverk är South Asia Institute, Ruprecht-Karls Universität, Heidelberg, University of Cambridge, School of Oriental and African Studies, University of Edinburgh och Leiden University. SASNETs föreståndare sitter sedan 2010 i styrelsen för EASAS, som har uttryckt en önskan att samarbeta mer med LU. Som ett första steg skickar LU två doktorander och en senior forskare till en avancerad EASAS workshop för doktorander i Paris i september 2011. (Ar 2012 kommer förmodligen LU att arrangera denna årligen återkommande workshop).

European Alliance for Asian Studies ar ett nätverk av ledande Asienforskningsinstitutioner i Europa etablerat 1997. Partnerinstitutionerna ar Nordic Institute of Asian Studies (NIAS) vid Koppenhamns universitet, Danmark; International Institute of Asian Studies (IIAS) vid Leiden University, Nederländerna; The Centre for Asia and the Pacific at Sciences-Po i Paris, Frankrike; European Institute for Asian Studies (EIAS) i Bryssel, Belgien; Centro de Estudios de Asia Oriental (CEAO) vid Universidad Autonoma de Madrid, Spanien; School of Oriental and African Studies (SOAS) i London, Storbritannien; och GIGA Institute of Asian Studies i Hamburg, Tyskland. Tidigare fanns också en svensk partnerinstitution, Swedish School of Advanced Asia-Pacific Studies (SSAAPS) vid Handelshögskolan i Stockholm, men SSAAPS verksamhet upphörde 2010. Fram till 2007 sysslade European Alliance for Asian Studies uteslutande med öst- och Sydostasien, men man har nu öppnat upp för Indien och Pakistan (däremot inte för övriga länder i Sydasiens).

Tillsammans med Asia-Europe Foundation (ASEF) i Singapore, erbjuder European Alliance for Asian Studies årligen möjligheter för forskare i de 43 medlemsländerna i ASEF-gruppen (inklusive Sverige, Indien och Pakistan) att söka medel för att arrangera workshops, i den så kallade Asia-Europe Workshop Series.

British Association for South Asian Studies (BASAS) slogs ihop med Society for South Asian Studies 2007, och är knutet till Royal Asiatic Society i London. BASAS arrangerar årligen Sydasienskonferenser som lockar stort europeiskt deltagande.

Central & Eastern European Network of Indian Studies (CEENIS), baserat vid Institute of Oriental Studies, universitetet i Warszawa, Polen, ar ett nätverk av Sydasiensforskningsinstitutioner i Polen, Tjeckien, Litauen, Kroatien, Ungern, Rumänien och Bulgarien. CEENIS arrangerar årligen konferenser.

2.5.2 Universitet i Europa med välutvecklad Sydasiensforskning och/eller utbildning om Sydasiens

Belgien

- European Institute for Asian Studies, Bryssel
- Ghent University. Research Centre Vergelijkende Cultuurwetenschap; Dept. of Languages and Cultures of South and East Asia; Dept. of Third World Studies

Frankrike

- Centre d'Études de l'Inde et de l'Asie du Sud (CEIAS), Paris
- École française d'Extrême-Orient (EFEO), Paris. EFEO har centra i Pune och Pondicherry
- Sciences Po – Institut d'Études Politiques de Paris. Centre for Asia and the Pacific
- École Pratique des Hautes Études (EPHE), University of Paris 3 (Sorbonne Nouvelle)
- Centre de Sciences Humaines (CSH) i New Delhi (finansierat av franska utrikesdepartementet)
- French Institute of Pondicherry (IFP)

Nederländerna

- Asian Studies in Amsterdam (ASiA), gemensamt initiativ av University of Amsterdam och International Institute for Asian Studies (IIAS), Leiden University.
- Leiden University. Kern Institute (Department of Languages and Cultures of South and Central Asia)
- University of Groningen. Institute of Indian Studies

Polen

- Jagiellonian University, Krakow. Department of Indology
- Adam Mickiewicz University, Poznan. Department of South Asian Studies
- Warsaw University. Department of South Asian Studies

Schweiz

- Universität Zürich. Department of Indology & University Priority Research Programme "Asia and Europe"

Storbritannien

- University of Bath. Centre for Development Studies (CDS)
- University of Bradford
- University of Sussex, Brighton. Institute of Development Studies (IDS)
- University of Cambridge. Centre of South Asian Studies
- Coventry Business School. Centre for South Asian Studies
- Duke University, Durham. South Asian Studies
- University of Edinburgh. Centre for South Asian Studies
- University of London. School of Oriental and African Studies
- University of Westminster, London. India Media Centre
- Centre for Applied South Asian Studies (CASAS), Manchester
- University of Manchester. South Asian Studies, School of Arts, Histories & Cultures
- University of Oxford. Department of International Development/Queen Elizabeth

House & Contemporary South Asia Studies Programme

Tjeckien

- Karlsuniversitetet, Prag. Institute of South and Central Asia

Tyskland

- Humboldt-Universität, Berlin. Institut für Asien- und Afrikawissenschaften & Humboldt India Project.
- Freie Universität, Berlin. Institut für die Sprachen und Kulturen Südasiens
- University of Bonn (Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität). Indologisches Seminar
- Georg-August-Universität, Göttingen. Centre for Modern Indian Studies (CeMIS)
- Martin-Luther-Universität Halle-Wittenberg. Seminar für Indologie & South Asia Seminar
- GIGA Institute for Asian Studies (IAS), German Institute of Global and Area Studies, Hamburg
- Ruprecht-Karls-Universität, Heidelberg. South Asia Institute
- Christian-Albrechts-Universität zu Kiel. Seminar für Orientalistik, Abt. Indologie
- Universität zu Köln. Institut für Indologie und Tamilistik
- Universität Leipzig. Institut für Indologie und Zentralasienwissenschaften
- Philipps-Universität Marburg. Department of Indology and Tibetology
- Ludwig-Maximilians-Universität München. Institut für Indologie und Tibetologie
- Universität Münster. Institut für Indologie
- Eberhard Karls Universität Tübingen. Abteilung Indologie und Vergleichende Religionswissenschaft & Abteilung für Orient- und Islamwissenschaft

Ungern

Eötvös Loránd University, Budapest. Department of Indo-European Studies

Österrike

- University of Vienna. Institut für Südasien-, Tibet- und Buddhismuskunde (ISTB)

2.6 Utbildningssystemen i Sydasiens

2.6.1 Indien

Indiens ekonomiska tillväxt är i obalans. Jordbrukssektorn och tillverkningsindustrin är svaga. I stället är det redan tjänstesektorn som driver den ekonomiska utvecklingen. En växande medelklass innebär både att basen av konsumenter och efterfrågan på utbildning ökar. Samtidigt har landet en demografi med mycket stor övervikt unga människor. Dessa faktorer innebär att utbildning är och kommer att vara centralt för Indiens ekonomiska utveckling under många år framåt. Efterfrågan på högre utbildning är betydligt högre än tillgången inom landet.

Indiens utbildningssystem är komplicerat och kvaliteten på utbildning starkt varierande. Det finns en lång tradition av att studera utomlands – förr vanligen i Storbritannien, men de senaste decennierna framför allt i USA.

Indiens högre utbildning har expanderat väsentligt sedan 1991, då det fanns 177 universitet och 7346 högskolor med tillsammans 4.9 miljoner studenter. Budgeten för högre utbildning har fyrdubblats under senare år med målet att uppnå snabb tillväxt med särskild betoning på expansion, excellens och jämlikhet.

År 2009 hade antalet universitet ökat till 467 och högskolor till 25 951 med 13.6 miljoner studenter. Målet är att i slutet av 2012 ha ökat andelen ungdomar som går vidare till universitetsstudier till 15% (2007 var den 10% och 1950 endast 1%). Indiska regeringen har beslutat sig för att Indien skall gå in i det Globala Kunskapssamhället (*Higher Education in India*, pp. 3).

University Grants Commission (UGC) är en statlig instans vars uppdrag är att fördela resurser till den högre utbildningen samt att koordinera och kvalitetsgranska den.

Indiska universitet kan indelas i två huvudkategorier: "unitary universities" och "affiliating universities". Den första kategorin har vanligtvis endast ett campus som kan inrymma såväl grundstudenter som forskarstuderande. Ofta har dessa universitet en stark betoning på forskning. Jawarharlal Nehru University (JNU) är ett typexempel på ett unitary university. Affiliating universities har ett centralt campus, oftast med fokus på forskning, och ett antal colleges där man huvudsakligen bedriver grundutbildning (men inte endast) som är anslutna till universitetet. De flesta indiska universitet tillhör denna andra kategori. Flera av dem har så många som 300-400 colleges anslutna till dem (t.ex. Mumbai University).

Universitet drivs antingen av centralregeringen, delstatsregeringar eller i privat regi. En särskild kategori är "deemed to be universities", vilket är utbildningsinstanser som inte har inrättats av regeringen, men som har visat på sådan kvalitet att de får epitetet "deemed to be university" med rättighet att utfärda examensbevis. UGC rekommenderar sådana rättigheter, men det formella beslutet tas av Department of Education (Ministry of Human Resource Development). Av LUs samarbetspartners kan nämnas att Tata Institute of Social Sciences är ett deemed to be university, liksom Pravara Institute of Medical Sciences, som erhåller finansiering från UGC. Många universitet och deemed to be universities är liksom dessa två specialiserade i något fält, t.ex. jordbruk, teknologi, språk, medicin eller juridik.

Före 2002 fanns privata universitet endast i mycket liten utsträckning i Indien. Nu har man cirka 60 privata universitet. Till skillnad från deemed to be universities finansieras de med privata medel, men liksom deemed to be universities är de kvalitetsgranskade av UGC och har rättighet att utfärda examensbevis.

Förutom universitet finns det s.k. Institutions of National Importance (by State Legislation or Central Legislation). Dessa forskningsinstitut, som ofta också har grundutbildning, skulle kunna benämnas elitinstitutioner med särskilda privilegier, såsom mycket god finansiering samt viss grad av autonomi. Det är till exempel betydligt lättare för dessa institut att inrätta nya kurser och program eller inleda internationella samarbeten än vad det är för universiteten. Endast en liten del av de sökande blir antagna till dessa elitinstitut. Samtliga Indian Institutes of Technology (IITs) och Indian Institutes of Management (IIMs) faller inom denna kategori.

UGC uppdaterar ständigt sin lista på s.k. Fake (falska) Universities. Dessa universitet, som inte har erkänts av UGC och som inte anses hålla en tillförlitlig kvalitet på utbildningen, har inte rättighet att utfärda examensbevis. Förtroendeingivande namn och hemsidor kan lätt missleda dem som inte är insatta i det indiska utbildningssystemet.

Nedanstående tabell visar utvecklingen av antal universitet i Indien under de senaste 8 åren.

Tabell 1:   Universitet i Indien

Type	2002	2010
Central Universities	18	41
State Universities	178	257
Deemed to be Universities	52	130
Institutions of National Importance (by State Legislation)	5	5
Institutions of National Importance (by Central Legislation)	12	39
Private Universities	-	61
Total	265	533

Som ett led i Indiens försök att nå ut med högre utbildning till alla, finns 14 distansuniversitet. Det största av dem, Indira Gandhi National Open University, har 4.2 miljoner studenter.

Av Indiens mer än 25 000 högskolor (colleges) har majoriteten, cirka 70%, inrättats av privata bolag eller stiftelser. De flesta av dessa finansieras till stor del av statliga medel. Cirka 15% av samtliga högskolor drivs av delstatsregeringar. Resterande del är s.k. University Colleges som drivs av ett universitet.

Indien har ett omstritt kvoteringsystem till högre utbildning, som resulterat i många kontroverser och legala dispyter. Enligt lag skall 15% av platserna ges till daliter (Scheduled Castes) och 7.5% till stamfolk (Scheduled Tribes). Dessutom rekommenderas att 27% av platser till vetenskapliga, tekniska och professionella institutioner som drivs av staten eller delstater skall reserveras till andra mindre privilegierade grupper (Other Backward Communities, OBC). Nyligen besökte en delegation från LU the National Campaign for Dalits Human Rights (NCDHR). Detta är en nationell organisation som bildades 1998 med syfte att eliminera diskriminering på grund av kast i Indien. Organisationen arbetar i samtliga delstater i Indien, men också på central nivå. Ledningen består av aktivister, journalister och akademiker. NCHDR menar att olika mekanismer gör att kvoteringsystemet inte efterlevs. Som ett exempel kan nämnas att daliter fräntas sina kvoteringsrättigheter till internationella stipendier, vilket har varit fallet i Erasmus Mundus programmen.

Undervisningen vid universitet och högskolor sker vanligtvis på engelska även om det också förekommer att man använder det lokala språket, särskilt inom humaniora.

De flesta universitet har inte ett terminssystem utan arbetar i stället med utgångspunkt i det akademiska året som vanligtvis börjar i juni eller juli och slutar i mars eller april (något som troligtvis beror på klimatet. Det blir väldigt varmt i maj på många ställen i Indien och därefter kommer monsunen. Några universitet i bergstrakterna har ett annat akademiskt år, nämligen från mars till december, vilket också är anpassat till väderleken). I slutet av det akademiska året har man en examensperiod—ofta med centrala skrivningar.

Några universitet har infört ett terminssystem med den första terminen från augusti till december och den andra från januari till april. Det finns ett önskemål från de större universiteten att anpassa sig till internationella terminssystem, och dessutom har University Grants Commission rekommenderat att en övergång till terminssystem blir obligatoriskt för samtliga universitet och högskolor (*Higher Education in India*, p. 76). Även om det tycks finnas en hel del byråkratiska och andra hinder, bl.a. är motståndet bland lärare stort, så kan vi förvänta oss att terminssystem införs inom några år.

Kvaliteten på de indiska högre utbildningsinstanserna varierar kraftigt, liksom graden av autonomi och förmåga till internationellt samarbete.

Det finns en stark politisk vilja i Indien att bygga upp ett kunskapssamhälle genom att integrera utbildning, forskning och innovation, och man planerar att etablera 14 nya s.k. innovationsuniversitet, som skall få mer frihet än de existerande universiteten att bestämma inriktning på forskning och utbildning. De förväntas utveckla samarbete med näringsliv och med ledande utländska universitet. (*Concept Note on Innovation Universities Aiming at World Class Standards; Hur hanteras frågorna kring kunskapstriangeln i Indien, Japan, Kina och USA?*, pp. 9-14). Ledande politiker har sagt att man inte bara vill nå upp till internationell standard utan man vill leda det globala kunskapssamhället! I denna process spelar den indiska diasporan i USA (och till viss del i Storbritannien) och alumner från framstående universitet och forskningsinstitut en stor roll. Bland annat har Yale, MIT, Harvard och George Washington University sagt sig vara villiga att vara formella mentorer till de nya innovationsuniversiteten.

Sedan 1995 har frågan om utländska lärosäten skall ha rätt att etablera sig i Indien diskuterats. Ett förslag som medgav detta röstades igenom i parlamentet 2010 och förväntas bli lag inom kort. Det finns emellertid motstånd mot lagförslaget och flera politiska partier menar att högre utbildning kommersialiseras på ett icke-önskvärt sätt, samt att det gynnar ojämlikhet eftersom de utländska universiteten förmodas vara undantagna från kvoteringsystemet som reserverar en stor del av platserna vid högre utbildning till s.k. Scheduled Castes and Scheduled Tribes (SC/ST, lägre kaster och stambefolkning) (Mitra, pp. 105-109). Lagförslaget innehåller regleringar som skall förhindra att utländsk högre utbildning blir vinstdrivande företag. Fördelen med utländska universitet i Indien anses vara att landet behåller en del av alla de studenter som annars åker utomlands för att studera (f.n. cirka 160 000), liksom det kapital de spenderar, 4 miljarder US dollar/år på avgifter, *Business Standard*, March 16, 2010.

Ett alternativ till utländsk stationering i Indien är att etablera tätt samarbete med utländska universitet, något som starkt uppmuntras av indiska regeringen. Det finns

många problem att överbygga i denna internationaliseringsprocess, t.ex. ekvivalering av betyg, kvalitetssäkring, och överföring av poäng mellan indiska och utländska universitet. Den indiska regeringen är medveten om problematiken och arbete pågår med att finna lösningar. Ett antal "EU-India quality assurance workshops" där medlemsuniversitet från EU och indiska universitet har deltagit har hållits sedan 2009 (som ett direkt resultat av Erasmus Mundus External Cooperation Window India Program). LU tillsammans med Delhi University och IIT Kanpur har varit mycket aktivt i detta arbete och Eva Åkesson ledde 2009 en workshop i New Delhi om Bologna-processen. Sedan dess har LU deltagit i ytterligare två workshops på temat "quality assurance". (En av dessa hölls i Lund 2010) Det finns preliminära planer på en ny workshop under hösten 2011.

2.6.2 Bangladesh

Bangladesh är ett av världens fattigaste länder med en befolkning på över 150 miljoner. Sverige har bilateralt avtal med Bangladesh om bistånd.

Läskunnigheten är låg (cirka 43%) och endast 6% av möjliga college- och universitetsstudenter är inskrivna i någon högre utbildning. Det pågår en storskalig migration av såväl studenter som lärare ut ur landet, varför brain drain är ett problem i Bangladesh.

Universitetssystemet dominerades länge av statliga universitet, men den privata sektorn växer. Systemet påminner mycket om det indiska, med en University Grant Commission som står för finansiering och övervakning av universitet.

Bangladeshs högre utbildningssystem har ständigt vuxit och är det näst största (efter Indien) i Sydasiens. År 2007 fanns det 28 statliga universitet med cirka 116 000 studenter och 54 privata med 89 000 studenter. Det finns också ett stort antal colleges/högskolor och distansutbildning.

Många universitet i Bangladesh gör stora ansträngningar för att internationalisera utbildningen. Ofta anpassar man sig till den amerikanska modellen, t.ex. med en fyra-årig bachelor och ett terminssystem som det i USA. Det finns en gråzon med privata universitet i Bangladesh som inte kontrolleras av UGC. Generellt sett anses statliga universitet hålla högre kvalitet än privata i Bangladesh (Agarwal, pp. 29-35).

Det statliga Jahangirnagar University ingår i det konsortium, Erasmus Mundus Action 2 Asia, som koordineras av LU. Mobiliteten påbörjas först under 2011 varför det är för tidigt att utvärdera samarbetet.

2.6.3 Pakistan

Näst efter Indien är Pakistan det land i Sydasiens med störst befolkning, cirka 165 miljoner. Utbildningssystemet genomgår substantiella förändringar efter reformer som infördes 2002. Detta skedde efter en nära nog kollaps av hela utbildningssystemet under 1990-talet. Efter att inledningsvis vid självständigheten ha

etablerat förhållandevis många privata universitet, nationaliserades dessa under 1970-talet. Tio år senare tilläts privata universitet igen, men med starka restriktioner. 1983 öppnade det privata universitetet, Aga Khan University, med vilket Karolinska Institutet har ett framgångsrikt samarbete.

Idag är cirka 1/3 av universitet och högskolor privata, men de utbildar endast 1/6 av studenterna. Det finns totalt 120 universitet och 1 135 högskolor med tillsammans nästan 6.48 miljoner studenter (Agarwal, pp. 22).

Reformerna 2002 innebar att budgeten för högre utbildning tiofaldigades och en satsning på infrastruktur gjordes. Fortfarande är standarden generellt sett låg vid pakistanska universitet, även om den varierar mycket mellan olika universitet.

Brain drain är ett stort problem också i Pakistan.

University of Karachi ingår i det konsortium, Erasmus Mundus Action 2 Asia, som koordineras av LU. Mobiliteten påbörjas först under 2011 varför det är för tidigt att utvärdera samarbetet.

2.6.4 Nepal

Nepal är ett av världens fattigaste länder med mycket hög analfabetism och låg andel av befolkningen som genomgått högre utbildning. Längre utbildning inte utbildning av de styrande och det första universitetet öppnades först 1959. Utbildningssystemet i Nepal är under uppbyggnad och har expanderat kraftigt de senaste åren.

Det finns i dag sex universitet i Nepal: Tribhuvan University, Kathmandu University, Pokhara University, Purbanchal University, Lumbini University and Mahendra Sanskrit University. Det finns dessutom två mindre institut för högre medicinsk utbildning. Tribhuvan University dominerar helt med mer än 230 000 studenter av Nepals totala cirka 255 000 studenter. Liksom de indiska universiteten har de nepalesiska ett stort antal colleges anslutna till dem. År 2006 fanns det 557 colleges (Agarwal, pp. 40). Många av dessa är privata. Nästan 80 procent av studenterna kommer från den mest välbärgade femtedelen av befolkningen och endast 0.4% från den fattigaste femtedelen. Enligt Unesco studerade 9000 nepaleser utomlands 2005/06. Av dessa återfinns de flesta i USA, Australien eller Indien. Nepal har en uttalad önskan att öka det internationella samarbetet då det gäller högre utbildning. Bland annat besökte Nepals ambassadör LU 2009 och träffade LUs förvaltningschef, Marianne Granfeldt. Han uttryckte då sin önskan att samarbete skulle utvecklas mellan Tribhuvan och LU.

Tribhuvan University är nu medlem i den s.k. Asien-lotten, det Erasmus Mundus Action 2 Program, som koordineras av LU. Det är ännu för tidigt att utvärdera samarbetet med Tribhuvan.

2.6.5 Sri Lanka

Sri Lanka har en lång tradition av att investera i utbildning och nästan 100% av befolkningen är läskunnig. Sedan självständigheten 1947 har antalet universitetsstudierande ständigt vuxit. Inbördeskriget har dock delvis hämmat utvecklingen.

Sri Lanka har 17 universitet, 7 ”postgraduate institutes” och 9 andra forskningsinstitut med tillsammans något mer än 100 000 studenter. I motsats till skolsystemet är den högre utbildningen inte särskild välutvecklad och kvaliteten på kurser och program ligger oftast inte på en internationell nivå. Universiteten har lite autonomi även om det finns cirka 50 privata institutioner med drygt 45 000 studenter.

En stor andel studenter söker sig utomlands, huvudsakligen till Australien, Storbritannien och USA och många återvänder inte. Liksom flera andra sydasiatiska länder lider Sri Lanka av problemet med brain drain. Ett exempel är att över 17% av lokalt utbildade läkare arbetar utomlands trots stor brist på läkare i landet.

Under hösten 2010 blev LU uppvaktad av den lankesiska ambassadören för att utveckla samarbete mellan LU och universitet i Sri Lanka. Nyligen har lagstiftningen förändrats så att det är lättare för utländska universitet att etablera sig i Sri Lanka. Flera amerikanska, australienska och brittiska universitet erbjuder olika utbildningsprogram i samarbete med institutioner vid lankesiska universitet, vilket indikerar att universiteten i Sri Lanka har mer autonomi än t.ex. indiska universitet (Agarwal, pp. 35-39).

SASNET har haft visst samarbete med Sri Jayewardenepura University i Colombo. För övrigt samarbetar några forskare vid LU i olika projekt med kollegor i Sri Lanka vid bl.a. Kelaniya University, Postgraduate Institute of Archeology, University of Jaffna, Ruhuna University och Peradeniya University.

2.6.6 Afghanistan

Afghanistan, ett av världens fattigaste länder, hade ett någorlunda fungerande, om än litet, system för högre utbildning under 1970-talet. Kabul University startade sin verksamhet 1946 och 1960 gav man kvinnor tillträde till högre studier.

Årtionden av konflikter har starkt påverkat den högre utbildningen. Efter 2001 har en utbyggnad av högre utbildning påbörjats och antalet inskrivna studenter har ökat från 4 000 till 42 000. För detta är landet beroende av internationell hjälp, bl.a. från Världsbanken. Det finns 19 universitet och högskolor i Afghanistan. De lyder alla under rigida regler och har mycket liten eller ingen autonomi.

Cirka 3 000 studenter åker årligen till utländska universitet, främst i Iran, Tyskland, Turkiet, Saudiarabien och USA. Många återvänder inte och liksom Nepal, Bangladesh, Sri Lanka och Pakistan, lider Afghanistan av en hög grad av brain drain. Också professionella grupper som utbildats i Afghanistan söker sig utomlands, t.ex. 10% av alla i Afghanistan utbildade läkare arbetar utomlands, samtidigt som det råder akut brist på läkare i landet (Agarwal, pp. 43-45).

2.6.7 Bhutan

Bhutan är ett världens minst utvecklade länder med en liten befolkning på cirka 2.3 miljoner. Landets ekonomi baseras huvudsakligen på jord- och skogsbruk. Traditionellt har Bhutan skickat studenter till Indien, men i viss utsträckning också till Australien, Kanada och Storbritannien.

Det finns endast ett universitet i Bhutan. The Royal University of Bhutan (RUB) startade sin verksamhet 2004 och har cirka 5 000 inskrivna studenter. Verksamheten består av sex campus med olika inriktningar. Det största av dem är inriktad på lärarutbildning (35%) för att kunna tillgodose landets skolor med kvalificerade lärare. RUB har visst samarbete med IIT Kanpur, Delhi University och New Brunswick University (Kanada) med syfte att öka kvaliteten på RUB till internationell standard (Agarwal, p. 46). RUB har även uttryckt ett intresse av samarbete med Regionshistoria vid CTR, LU.

2.6.8 Maldiverna

Maldiverna består av tusentals öar. Öriket blev självständigt från britterna 1965, men först nyligen har landet inlett en demokratiseringsprocess. Maldiverna med sin huvudsakligen muslimska befolkning på endast 369 000 har hög läskunnighet bland såväl män som kvinnor (96%), men högre utbildning är inte särskilt välutvecklad. Maldivernas första universitet invigdes i februari 2011. Universitetet är en utvidgning av Maldives College of Higher Education (MCHE) som startade 1998. MCHE har cirka 6 000 studenter.

Årligen reser 1 000-1 500 studenter från Maldiverna utomlands för att studera, huvudsakligen till Malaysia, Indien, Sri Lanka, Storbritannien, Australien och Egypten (Agarwal, p. 48).

3.0 En schematisk omvärldsanalys

3.1 Styrkor

3.1.1 Från ett internt perspektiv

- * LU redan har väl etablerade kontakter både vad gäller utbildnings- och forskningssamarbete samt att ledningen vid LU har befäst samarbetet med flera olika universitet (nyligen ett MoU med Delhi University och med Tata Institute of Social Sciences).
- * LU har goda erfarenheter av att koordinera mobilitetsprogram där Sydasien ingår.
- * LU har många forskare med internationellt renommé som är väl etablerade i Sydasien.
- * LU har en mycket bred och omfattande sydasienkompetens.
- * LU har möjligheten att bevara SASNET, ett nätverk med

långvariga akademiska kontakter i hela Sydasien. Med hjälp av SASNET och dess kontaktnätverk kan LU snabbt driva olika frågor i den sydasiatiska kontexten.

* LU har synnerligen gott samarbete med sydasiatiska ambassader i Sverige samt med Indian Council for Cultural Relations på Ministry of Foreign Affairs, New Delhi, som kan utvecklas ytterligare.

* Max IV och ESS har rönt stort intresse i Indien.

3.1.2 Från ett externt perspektiv

* LU är ett välkänt universitet hos många framgångsrika forskare på de bästa universiteten i Sydasien.

* LU har många forskare inom flera olika fakulteter med internationellt renommé som är väletablerade i Sydasien.

* LU koordinerar två Erasmus Mundus projekt där Sydasien ingår.

* LU är välkänt i såväl Norden och Europa som i Nordamerika för sina Sydasienkunskaper och kontakter, bl.a. genom SASNET, som är ett starkt varumärke relaterat till LU.

* LU är det första svenska universitet med en ICCR Chair.

3.2 Svagheter

3.2.1 Från ett internt perspektiv

* inom flera discipliner finns inga efterföljare när nyckelpersoner går i pension.

* LU har få doktorander och nydisputerade forskare inom S och H då det gäller Sydasien.

* LU är svagt då det gäller undervisning relaterad till Sydasien, dvs dålig påbyggnad underifrån.

* LU har relativt få etablerade samarbeten då det gäller utbildningsprogram.

* LU har förhållandevis få Linnaeus-Palme och MFS-stipendier som avser Sydasien.

3.2.2 Från ett externt perspektiv

* andra svenska universitet är mer framgångsrika inom vissa discipliner t.ex. Uppsala, Göteborg (Development Studies, Peace and Conflict), Stockholm (socialantropologi), Karolinska (global health, ICAR).

* svårigheter att samordna betyg/akademisk bedömning. Dock pågår arbeten i Indien med att synkronisera och internationalisera betygssystem, kvalitetssäkring mm.

3.3 Möjligheter

3.3.1 Från ett internt perspektiv

- * att utveckla redan ingångna kontakter i Sydasien
- * att utnyttja det faktum att SASNET redan är ett etablerat varumärke i Sydasien för att ytterligare etablera LU vid sydasiatiska universitet. Utnyttja vår "konkurrensfördel" med SASNETs nyhetsbrev och hemsida.
- * utveckla samarbete med Köpenhamns universitet och NIAS
- * utveckla samarbete med övriga Europa, t.ex. genom EASAS.
- * att etablera uppdragsutbildning i Indien som kan leda till andra betydande samarbeten

3.3.2 Från ett externt perspektiv

- * Indien har öppnat upp för utländska universitet att etablera sig.
- * Indiska regeringens beslutsamhet att internationalisera.
- * EU har inrättat Erasmus Mundus program som inkluderar Sydasien
- * EUs beredskap att satsa på Indien, t.ex. genom de program som finns inom India-EU Joint Action Plan, som fastställdes 2005. Bland annat beslöts om etablerandet av ett stort antal EU-India Study Centres.

3.4 Hot

3.4.1 Från ett internt perspektiv

- * relativt få doktorander som sysslar med Sydasien
- * osäkerhet då det gäller rekrytering av sydasiatiska studenter

3.4.2 Från ett externt perspektiv

- * avgifter för studenter utanför EES (risk att mista studenter från Sydasien)
- * hård konkurrens från andra nordiska och europeiska universitet som arbetar med att utveckla sin Sydasienkompetens och samarbete med sydasiatiska universitet och forskningsinstitut
- * hård konkurrens från amerikanska universitet som ofta har fördelen att de kan erbjuda stipendier och arbetstillstånd

Anna Lindberg
Föreståndare
The Swedish South Asian Studies Network (SASNET)
Lunds Universitet

2011-06-20

**Förslag till universitetsgemensam strategi för samarbete mellan
Lunds Universitet och Sydasien
2012 – 2017**

DEL III:

FÖRESLAGNA STRATEGIER 2012 – 2017

Innehållsförteckning del III

4.0	Övergripande målsättning för Lunds Universitet med en Sydasien-satsning	sid 34
5.0	Strategier	sid 35
	Sammanfattning av föreslagna strategier för att uppnå målen	sid 35
5.1	Inledning	sid 35
5.2	Centrum för Sydasienstudier	sid 36
	5.2.1 Målsättning	sid 36
	5.2.2 Organisation och inriktning	sid 37
	5.2.3 Budget	sid 38
	5.2.4 Verksamhet	sid 38
5.3	SASNET	sid 39
5.4	Forsknings- och utbildningssamarbete	sid 40
	5.4.1 Erasmus Mundus Action 2	sid 40
	5.4.2 Europeiska kommissionen övriga program	sid 41
	5.4.3 Strategiska samarbetspartners	sid 41
	5.4.3.1 Indien	sid 42
	5.4.3.2 Bangladesh	sid 43
	5.4.3.3 Pakistan	sid 43
	5.4.3.4 Nepal	sid 43
	5.4.3.5 Sri Lanka	sid 43
	5.4.3.6 Afghanistan	sid 43
	5.4.3.7 Bhutan och Maldiverna	sid 43
	5.4.4 Administrativt stöd till forsknings- och utbildningssamarbeten	sid 44
	5.4.5 Nordic Studies	sid 44
5.5	Uppdragsutbildning och studentrekrytering	sid 44
	5.5.1 Studentrekrytering från Sydasien	sid 44
	5.5.1.1 Alumni	sid 45
	5.5.1.2 Stipendier	sid 45
	5.5.2 Uppdragsutbildning	sid 45
	5.5.3 Etablering i Indien	sid 45

4.0 Övergripande målsättning för Lunds Universitet med en Sydasien-satsning

- a) LU skall bidra till ökad kunskap, som är relevant såväl i konkurrenssyfte som i syfte att ta ett globalt ansvar, om Indien och resten av Sydasien i det svenska samhället genom utbildning, forskning och samarbete med bl.a. näringsliv, NGOs, ambassader och statliga myndigheter.
- b) LU skall utgöra en kompetenskälla för beslutsfattare i den offentliga och privata sektorn i Sverige, speciellt då det gäller Indien men också resten av Sydasien.
- c) LU skall stärka sin forskning om Sydasien och utveckla forskningssamarbeten med välrenommerade forskare och forskningsinstitut i Sydasien.
- d) LU skall utveckla samarbete då det gäller utbildning så att LUs studenter får möjlighet att vistas vid indiska eller andra sydasiatiska universitet i större utsträckning än nu. Studenter från Sydasien skall i ökad utsträckning kunna studera vid LU.
- e) LU skall vara attraktivt för studenter från Sydasien även när studieavgifter införs. Rekryteringen från Sydasien skall successivt öka.
- f) LU skall bidra till att öka kunskapen om Sverige (och Norden) i Sydasien.

5.0 Strategier för att uppnå målen

Sammanfattning av förslagen

- a) Inrätta ett tvärvetenskapligt Centrum för Sydasiastudier som utgör en plattform för samordning av Sydasiastudier och som stimulerar forskning och utbildning
- b) Behålla SASNET som en del av Centrum för Sydasiastudier
- c) Utveckla kurser i samarbete med olika institutioner vid LU som ger en ökad förståelse av och fördjupade kunskaper om Sydasiastudier
- d) I samarbete med NCI och indiska universitet utveckla kurser i Nordic Studies
- e) Fortsatt satsning på att koordinera Erasmus Mundus Action 2 Program med inriktning på Sydasiastudier
- f) Fortsatt arbete med att finna stipendier (från sydasiatiska och svenska donatorer) för svenska studenter att studera i Sydasiastudier och för sydasiatiska studenter att komma till LU
- g) Utveckla arbetet med institutionellt samarbetsbyggande såsom t.ex. gemensamma initiativ kring kvalitetssäkring och -utveckling av utbildning som sker i samarbete med Sydasiatiska universitet
- h) Anordna regelbundna workshops på LU för att ständigt utveckla samarbetet med Sydasiastudier
- i) Utveckla LUs konkurrenskraft som studiedestination för sydasiatiska studenter

5.1 Inledning

Fruktbart samarbete bygger ofta på vänskapliga relationer mellan individer. Detta gäller också utbildningssamarbete men i ännu större utsträckning forskningssamarbete. Framtida samarbete med Sydasiastudier bör liksom nu bygga på individers och institutioners personliga engagemang, eftersom det knappast kan vara fruktbart att uppmana till samarbete ”uppifrån”. Däremot kan vissa delar av samarbetet centraliseras och framför allt bör information om olika samarbetsprojekt dokumentaras. Här fyller avdelningen för Internationella Relationer liksom nuvarande SASNET en stor funktion.

På samtliga fakulteter finns det redan en rad olika samarbetsprojekt mellan Lunds universitet och olika akademiska institutioner i Indien eller andra sydasiatiska länder.

Även om Indien just nu förefaller vara det mest intressanta landet med en relativt stor

ung och välutbildad befolkning, många välrenommerade universitet och forskningsinstitut, samt en stark ekonomisk och utbildningsmässig tillväxt bör LU inte negligera samarbetet med och utvecklandet av kunskapen om resten av regionen. LU bör i stället, liksom de större europeiska universiteterna och som UD har rekommenderat, inkludera hela Sydasiens i internationaliseringsarbetet.

5.2 Centrum för Sydasiastudier

Sedan UD efterlyste en svensk institutionell bas för akademisk kompetensuppbyggnad om det samtida Sydasiens har SASNET fyllt detta ändamål. SASNET har delvis finansierats av SIDA men efter tio års verksamhet är inte längre denna finansieringskälla tillgänglig. Någon annan större svensk institutionell bas för Sydasiastudier har inte etablerats (däremot finns flera i övriga Europa, som dessutom är villiga att samarbeta med LU). Inget annat svenskt universitet har ännu beslutat att starta en Centrumbildning för Sydasiastudier även om andra initiativ finns (t.ex. Forum för Sydasiastudier). Utbildning och forskning om Sydasiens eller tillsammans med partneruniversitet i Sydasiens bör därför stödjas genom inrättandet av ett tvärvetenskapligt Centrum för Sydasiastudier vid LU där SASNETs databas och portal till Sydasiastudier bör ingå.

Snarare än att införliva Sydasiastudier i en redan etablerat centrumbildning, t.ex. Centrum för Öst- och Sydöstasiastudier, bör Sydasiastudier (liksom Mellanösternstudier) få en självständig status. Felaktigt förknippas eller förväxlas ofta Sydasiens med Sydostasien, varför vi bör arbeta för att starkare etablera begreppet Sydasiens. Detta är t.ex. viktigt i kontakter med sydasiatiska myndigheter, företag, ambassader samt forsknings- och utbildningsinstitut. Det är angeläget att Indien inte drunknar i en Asienkontext där Kina upptar stor plats—speciellt eftersom LU i sin handlingsplan för avgifter har Indien som ett prioriterat område.

Det planeras för ett "Asienhus" vid LU. Detta innebär en samlokalisering av tre enheter vid Lunds Universitet: Centrum för Öst- och Sydöstasiastudier (ACE), Centrum för Mellanösternstudier (CME) och Sydasiensaktiviteter. Frågan hanteras av Byggnadsenheten, som har gjort en preliminär tidsplan. Förmodligen kan samlokaliseringen ske tidigast 2014. De tre enheterna samarbetar redan inom flera områden, bl.a. i ett VR-finansierat forskningsprojekt och genom samarrangemang av seminarier. Asienhuset skulle ge synergieffekter och besparingar som skulle gynna alla tre enheterna.

5.2.1 Målsättning med Centrum för Sydasiastudier

Målet med ett Centrum för Sydasiastudier är att förverkliga LUs strategi att satsa på Sydasiens och främja forskning och utbildning med inriktning på detta område. En av LUs strategier för att nå fram till vision och övergripande mål är enligt den strategiska planen 2007-2011 gränsöverskridande samverkan inom och mellan institutioner, fakultetsområden, forskargrupper och mellan enskilda forskare. Ambitionen är att Centrum för Sydasiastudier skall bli ett välrenommerat tvärvetenskapligt forskningscentrum som syns i internationella sammanhang.

Det förekommer forskning som är relaterad till Sydasien (huvudsakligen Indien) vid mer än 35 institutioner vid Lunds Universitet och inom samtliga fakulteter. Sammanförandet av denna kompetens i en centrumbildning innebär t.ex. att LUs Sydasienkompetens synliggörs maximalt samt att samarbete över gränser stimuleras, vilket ger synergi-effekter och utvidgar kompetensen hos olika forskare.

Det vore logiskt att Lunds Universitet utnyttjar den fördel som det innebär att SASNET numera ”ägs” av LU. SASNET, som hitintills varit ett nationellt nätverk, är ett väl etablerat ”varumärke” med gott renommé såväl i Sydasien som i andra delar av världen. SASNET har också väl inarbetat samarbete med Sweden India Business Council (SIBC), olika NGOs och sydasiatiska ambassader. SASNETs kompetens och ”good will” bör tas till vara, liksom dess kontakter med Sydasienmiljöer vid andra universitet och SASNET bör därför ingå som en del i ett Centrum för Sydasienstudier, även om en del av SASNETs nuvarande uppgifter (t.ex. arrangerande av seminarier och workshops) kan tas över av ett Centrum för Sydasienstudier.

5.2.2. Organisation och inriktning

Sydasienaktiviteter bör ha en likartad organisation som ACE och CME, dvs vara en tvärvetenskaplig centrumbildning under Universitetets Särskilda Verksamheter. (I detta sammanhang bör nämnas att forskare från dessa tre centra nyligen har erhållit ett större forskningsanslag från VR, vilket initierades bl.a. för att stärka samhörigheten mellan ACE, CME och Sydasienforskning).

Ett Centrum för Sydasienstudier bör koordinera och utveckla undervisning och forskning om Sydasien som bedrivs vid olika institutioner. Sammanförandet av kompetens hos forskare som är anställda på sina ”heminstitutioner” ger centrat sin styrka. Centrat bör ha en tvärvetenskaplig ansats och uppmuntra innovativa och aktuella forskningsproblem.

Centrat bör också fungera som en plattform för samtliga Sydasienaktiviteter vid LU och därvid samarbeta med t.ex. IR och andra enheter.

Det kommer att behövas en fast kärna som driver centrat, förslagsvis två forskare och två administratörer, varav en som huvudsakligen arbetar med SASNET. Det vore dock möjligt att ha ett system där forskarna som driver centrat kan roteras inom LU, t.ex. vart tredje år.

Den s.k. ICCR-professuren (Indian Council for Cultural Relations), en indisk gästprofessur som till stor del finansieras av indiska regeringen, bör i framtiden förläggas hos centrat. I likhet med ACE och CME bör post-doc tjänster inrättas på centrat. Förslagsvis bör två sådana tjänster inrättas. För övrigt skall centrat ansöka om externa medel för speciella forskningsuppdrag.

För att möta de svagheter inom LU som påtalats i SWOT-analysen bör ansträngningar göras att få påbyggnad underifrån av studenter och doktorander med intresse för Sydasien. Centrat skall på sikt utveckla kurser, företrädesvis på mastersnivå. Speciellt angeläget är det att finna gemensamma nämnare i dessa kurser för studenter från olika fakulteter i tvärvetenskaplig anda.

Centrats forskning bör vara gränsöverskridande, ha sin utgångspunkt i samhällsvetenskap, ekonomi och humaniora men även inkludera medicin, teknik, juridik, och naturvetenskap.

Centrat bör också bygga upp ett Sydasiensbibliotek som skall införlivas med Asienbiblioteket.

Centrat bör ha föreskrifter som löper över 5 år, samt en styrelse med representanter från olika fakulteter där Sydasiensrelaterad verksamhet försiggår. Centrat bör starta sin verksamhet under 2012.

5.2.3 Budget

Ett Centrum för Sydasiensstudier organiserat såsom skisserat ovan (dvs inklusive SASNET) beräknas preliminärt behöva en årlig budget på 5.5 miljoner kronor exklusive administrativa avgifter.

5.2.4 Verksamhet

Sydasiensforskare vid LU kan knytas till Centrum för Sydasiensstudier. Det bör inledningsvis finnas två forskare som utgör det drivande navet med fast förankring i centrat. Centrats forskningsinriktning skall fokusera på följande teman:

- 1) Hållbarhet, miljö och hälsa
- 2) Transnationalism, ekonomi och utveckling
- 3) Globalisering, religion och konflikter/säkerhet
- 4) ICT och utveckling

Dessa teman är valda med utgångspunkt från Sydasiensforskare och kompetens och miljöer som redan finns vid LU och som bedöms som utvecklingsbara. Ett stort antal Sydasiensforskare vid LU har ett uttalat genusperspektiv på sin forskning. I stället för att ha genus som en särskild forskningsinriktning är det lämpligare att detta perspektiv lyfts fram inom teman där det är möjligt och relevant.

Centrum för Sydasiensstudier skall fungera som en mötesplats för universitetets utbildning och forskning om och tillsammans med Sydasiens. Samarbetet med IR, som besitter viktig kunskaper om partneruniversitet, stipendier mm, bör intensifieras. Ett förslag är att ha årliga workshops där man diskuterar olika program som gäller Sydasiens.

Nationella och internationella konferenser skall arrangeras, liksom seminarie-serier. Tvärvetenskapliga seminarier på hög nivå skall regelbundet hållas. Tvärvetenskapliga forsknings- och utbildningsprojekt skall stimuleras.

Centrum för Sydasiensstudier skall ansöka om forskningsanslag för nya projekt och därigenom kunna finansiera post-doc positioner och doktorander. Liksom CME och ACE bör denna centrumbildning ha ett fokus då det gäller seminarier, kurser,

workshops, utbildning etc. som ligger inom S, E och H, men tvärvetenskap och samarbete med andra fakulteter skall särskilt betonas. Tvärvetenskapliga projekt som faller inom ramen för de avtal som tecknats med Indien (biovetenskap, IT-, miljö- och fordonsforskning) liksom de fokusområden som Forskningspropositionen lyfter fram (hälsa, klimat, migration, konflikter och säkerhet, förtryck och utanförskap) bör särskilt uppmärksammas.

Centrum för Sydasiastudier skall förbereda sig för att ansöka om strategiska forskningsmedel.

Liksom 1999, då UD konstaterade en brist på Sydasiastudier saknas fortfarande nutidshistoriker, ekonomer och statsvetare med fokus på Sydasiastudier. För att LU skall kunna producera den expertis som behövs måste man bygga på "underifrån", d.v.s. på grundutbildningen.

Centrum för Sydasiastudier skall samarbeta med institutioner och centrumbildningar vid LU för att få en Sydasiastudierdimension där det är lämpligt och möjligt. Mindre temakurser på grundnivå skulle kunna inrättas på någon eller några institutioner. Vissa mastersprogram inom S-fak lämpar sig väl för att också inneha en Sydasiastudierdimension.

Centrat skall samarbeta med Centrum för Öst- och Sydöstiastudier i deras befintliga mastersprogram, Asian Studies, där Sydasiastudierdelen ytterligare bör stimuleras.

På sikt bör ett eget mastersprogram utvecklas för att centrat skall få den internationella position som eftersträvas. Dock skall LU bejaka det samarbete mellan svenska universitet om gemensamma kurser som är under diskussion och som nämndes i del II. Detta kan vara en strategi där respektive universitets specifika kompetens tillvaratas på ett sätt som är fruktbart för alla, och som också bemöter hotet om konkurrens från andra universitet. (Troligtvis finns det t.ex. inte studentunderlag för flera mastersprogram i South Asian Studies vid svenska universitet).

Centrat bör fungera som rådgivande "konsult" för olika institutioner och avdelningar vid LU.

Centrum för Sydasiastudier skall samarbeta med övriga svenska, nordiska och europeiska forskningsmiljöer som involverar Sydasiastudier. Det framstår som viktigt att LU håller sig väl framme i samarbete med EASAS där flera av de ingående universiteten också är medlemmar i LERU eller U21.

Frågan om ett Centrum för Sydasiastudier bör utredas vidare under HT 2011 för att detaljerad organisationsplan skall kunna göras, samt att föreskrifter skall kunna utarbetas liksom förslag på styrelse.

5.3 SASNET

Som en del av Centrum för Sydasiastudier bör stora delar av SASNET bibehållas och verksamheten med Nyhetsbrev och webbportal (Gateway) fortskrida tämligen

oförändrat, men nu med en mer markerad utgångspunkt från LUs verksamhet. Det är dock viktigt att den service som SASNET tidigare tillhandahållit, d.v.s. information om Sydasiensrelaterad forskning vid alla svenska universitet, bibehålls. Detta gynnar oss alla, eftersom vi kan förvänta oss att fler och fler större forskningsprojekt förutsätter deltagande av flera universitet. Däremot kan SASNET inte dela ut forskningsanslag som gjordes så länge SIDA bidrog till att finansiera verksamheten. Det vore emellertid önskvärt att hitta en finansieringskälla för mindre initieringsanslag, eftersom de tjänar som ett incitament för utvecklandet av forskningsprojekt (en stor del av SASNETs tidigare ”seed-money” (70%) resulterade i större anslag senare).

SASNETs rådgivande funktion bör utvecklas ytterligare. SASNET och Centrum för Sydasiensstudier skulle också i stor utsträckning kunna fungera som diskussionsplattform för olika utbildnings- och forskningssamarbeten med Sydasiens vid LU.

Samarbetet med Nordic Institute of Asian Studies (NIAS) och European Association of South Asian Studies (EASAS) bör utvecklas ytterligare och SASNET bör arbeta för att etablera en nordisk databas för Sydasiensforskning, liknande den som finns för Sverige.

Den årliga konferensen, Nordic Conference on South Asian Studies for Young Scholars, har hitintills arrangerats av SASNET. Denna bör SASNET fortsätta med eftersom det ligger väl i linje med målsättningen att LU skall bidra till ökad kunskap, som är relevant såväl i konkurrenssyfte som i syfte att ta ett globalt ansvar, om Indien och resten av Sydasiens. Innevarande år (2011) kommer denna konferens att arrangeras i samarbete med Nordic Institute of Asian Studies (NIAS) i Köpenhamn. Dessutom kommer några få doktorander utsedda av EASAS att delta för första gången. Detta samarbete bör utvecklas och på sikt leda till att det blir en European Conference on South Asian Studies for Young Scholars.

5.4 Forsknings- och utbildningssamarbete

Strategiska samarbetspartners för Lunds universitet i Sydasiens bör vara välrenommerade akademiska institutioner med förutsättningar för både forsknings- och utbildningssamarbeten.

5.4.1 Erasmus Mundus Action 2

LU bör fortsätta att ansöka om koordinatorskap för projekt inom Erasmus Mundus Action 2 – Partnerships and scholarships for mobility, som inkluderar länder i Sydasiens. Detta EU-program ger LU ytterligare status internationellt och bygger upp relationer som är värdefulla för framtiden. Erfarenheter och kunskap ackumuleras över tid varför det är viktigt att dessa projekt administreras via IR.

EM Action 2 omfattar mobilitet på alla nivåer från grundstudenter till forskare/lärare. Detta skapar många värdefulla personliga kontakter, vilka i förlängningen exempelvis redan resulterat både i utveckling av utbildningssamarbeten och samarbeten för Lunds universitets marknadsföring och rekrytering. EM Action 2 bygger också upp

partnerskap mellan de medverkande universiteten och ökar successivt kunskaperna både om dessa universitet och om partnerländernas forsknings- och utbildningssektorer, till nytta för Lunds universitet i ett vidare perspektiv än de specifika EM Action 2-projekten.

I kommande ansökningar bör LU ta den kritik i beaktande som partners inom LU första Erasmus Mundus projekt med Indien framfört, nämligen att underprivilegierade gruppers intressen inte tas tillvara i tillräcklig utsträckning. National Campaign on Dalit Human Rights (NCDHR) har erbjudit sig att vara associerad organisation i ett potentiellt nytt Erasmus Mundus projekt om LU koordinerar det. Kvotering av underprivilegierade grupper skall inte innebära sämre studenter. Det gäller i stället att förmå duktiga studenter i denna kategori att skicka in sina ansökningar. Det är detta NCDHR erbjuder sig att hjälpa till med i framtiden. LU bör i kommande program på allvar ta upp denna fråga med berörda partneruniversitet och involvera NCDHR eller annan organisation som är starkare än tidigare associerade organisationer som har haft som syfte att tillse svagare gruppers intressen.

5.4.2 Europeiska kommissionens övriga program

LUs hållning skall vara att generellt söka nyttja Europeiska kommissionens program inom forsknings- och utbildningsområdet för samarbete med Sydasien. Erasmus Mundus är idag kommissionens främsta verktyg. Det omfattar förutom Action 2 även Action 1 och Action 3, vilka kan vara relevanta. Det ledigkungs emellanåt även initiativ riktade specifikt mot Sydasien.

5.4.3 Strategiska samarbetspartners

När det gäller samarbetspartners för forskning väljer forskare själva sina lämpligaste partners. Samarbetspartners för utbildning bör i första hand vara välrenommerade akademiska institutioner, där både akademiska och administrativa förutsättningar finns för ett framgångsrikt och långvarigt samarbete, men även utbildningssamarbete bygger i grunden på personliga kontakter och gemensamma intressen.

I Indien är institut ofta administrativt smidigare att samarbeta med än universitet. Eftersom instituten vanligen är akademiskt mer specialiserade än universiteten innebär denna omständighet att man i föreliggande strategidokument svårligen kan utpeka ett fåtal samarbetspartners som LU som helhet bör fokusera på. Några exempel från LTH, N, S och J följer nedan:

Fakultetsledningarna på Naturvetenskap och LTH har i dagsläget störst intresse av att utveckla samarbeten med specialiserade Indian Institute of Science, Bangalore, i första hand för forskningssamarbeten och på sikt för utbildningssamarbeten. Stort intresse finns även för gruppen Indian Institutes of Technology (IITs), 15 autonoma institut med god akademisk bredd men med fokus på teknik och naturvetenskap. Samarbeten i dagsläget föreligger med IIT Kanpur, IIT Delhi, IIT Bombay. Indiens intresse för MAX-lab, ESS och därtill relaterad forskning vid Lunds universitet medför goda förutsättningar för samarbeten dels med ovan nämnda Indian Institutes of Science och flera IITs, men också med mer specialiserade institut.

Inom utbildning pågår 2011 ett samarbete mellan LTH och IIT Kanpur (med stöd från

Erasmus Mundus Action 2) om kvalitetssäkring och utveckling av utbildning. Målgruppen för aktiviteten är Indiens samtliga 15 IITs. Det är ett sätt för LTH och LU att lära mer om IITs samt att öka kontaktytorna för framtida utbildnings- och forskningssamarbeten. Det är också ett exempel på hur aktiviteter kan korsbefrukta varandra och på hur Erasmus Mundus Action 2 resulterar i fortsatt samverkansbyggande utanför projektets mobilitetskomponent och hur LU-projektet attraherar intresse från välrenommerade universitet även utanför EM Action 2 partnerskapet.

Samhällsvetenskapliga fakulteten, men även LTH, har i Tata Institute of Social Sciences (TISS), Mumbai, en strategisk partner med stor potential för både utbildnings- och forskningssamarbete.

Juridiska fakulteten har vid en nyligen genomförd studieresa (mars 2011) besökt flera specialiserade juridiska universitet/institut för att undersöka förutsättningar till forsknings- och utbildningssamarbeten: Indian Law Institute, New Delhi; National Law University, New Delhi; National Law School of India University, Bangalore; Government Law College, Mumbai.

Olika institutioner eller individer vid LU samarbetar med mer än 40 olika universitet och forskningsinstitut i Indien. Slutsatsen är sålunda är bilden av LUs engagemang beträffande strategiska samarbetspartners i regionen i dagsläget är något splittrad. Uppdragsutbildning respektive marknadsföring för rekrytering av betalande studenter kan också inom kort rita om landskapet och medföra ytterligare hänsynstaganden i valen av samarbetspartners i Sydasiens.

5.4.3.1 Indien

Strategiska samarbetspartners (då det gäller utbildning) i Indien bör i dagsläget vara, men inte begränsas till, de åtta universitet som ingår i Lunds universitets EM Action 2 projekt:

University of Delhi (DU)

Jadavpur University, Kolkata (JU)

University of Pune (JU)

University of Kerala (KU)

Indian Institute of Technology, Kanpur (IITK)

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai (TISS)

Pravara Institute of Medical Sciences, Loni (PIMS)

Anand Agricultural University, Anand (AAU)

Jawaharlal Nehru University (JNU), New Delhi, med stor forskningsbredd och långvariga, diversifierade kontakter med LU, i synnerhet inom samhällsvetenskap, bör också nämnas i sammanhanget.

Även gruppen Indian Institutes of Technology (IITs) bör nämnas generellt, men i synnerhet de två IIT utöver IIT Kanpur som Lunds universitet samarbetar med idag, nämligen IIT Delhi och IIT Bombay.

Bland LUs nuvarande samarbetspartners saknas ett Institute of Management. SASNET/LU har tidigare samarbetat med Indian Institute of Management i Bangalore (IIMB)—ett samarbete som bör återupptas.

Det är också av stor vikt att LU söker etablera kontakt med de nya ”Innovationsuniversitet” som kommer att etableras i Indien, samt att vi håller oss informerade om utvecklingen då det gäller Indien på Vinnova.

5.4.3.2 Bangladesh

Under förutsättning att nuvarande samarbete får en positiv utvärdering bör strategisk samarbetspartner i Bangladesh vara det universitet som ingår i Lunds universitets EM Action 2 projekt:

Jahangirnagar University, Dhaka

5.4.3.3 Pakistan

Under förutsättning att nuvarande samarbete får en positiv utvärdering bör strategisk samarbetspartner i Pakistan vara det universitet som ingår i Lunds universitets EM Action 2 projekt:

University of Karachi

5.4.3.4 Nepal

Under förutsättning att nuvarande samarbete får en positiv utvärdering bör strategisk samarbetspartner i Nepal vara det universitet som ingår i Lunds universitets EM Action 2 projekt:

Tribhuvan University, Kathmandu

5.4.3.5 Sri Lanka

Ett land som för närvarande saknas med något partneruniversitet inom EM Action 2 är Sri Lanka. Däremot har enskilda institutioner vid LU utbildningssamarbete med Kelaniya University, University of Ruhuna i Matara, och Peradeniya University (Kandy). Nyligen besökte Sri Lankas ambassadör LU och uttryckte sin önskan att akademiskt samarbete etableras mellan LU och universitet i Sri Lanka. Ett utbildningssamarbete med Sri Lanka har inte hög prioritet för närvarande, men om LU väljer att stärka utbildningssamarbetet med Sri Lanka rekommenderas att något av de ovanstående universiteten väljs.

5.4.3.6 Afghanistan

Sverige har ett bilateralt biståndsavtal med Afghanistan. För närvarande har LU inga samarbetspartners i landet, men LU bör om möjligt inkludera Afghanistan i framtida utbildningssamarbete. En delegation från Balkh University i norra Afghanistan besökte LU under 2010 och uttryckte stort intresse för stöd för återuppbyggnaden av universitetet, t.ex. genom att stärka den akademiska kompetensen. Ett sådant samarbete faller väl inom ramen för svenskt intresse i landet.

5.4.3.7 Bhutan och Maldiverna

Bhutan och Maldiverna håller på att bygga upp sina nationella universitet. Båda

länderna har uttryckt stort intresse för utbildningssamarbete med LU. Det har för närvarande dock inte hög prioritet för LU, men bör hållas i åtanke.

5.4.4 Administrativt stöd till forsknings- och utbildningssamarbeten

Av stor vikt för ett livskraftigt Sydasiensamarbete är att Lunds universitet medverkar i forskningssamarbeten och utvecklar lärar- och studentutbyten.

Utbyten och samarbete mellan utbildningsprogram och kurser, t.ex. genom student- och lärarmobilitet och nätbaserade kurser, samt forskningsprojekt bör uppmuntras.

Dessa samarbeten kan ofta finansieras inom ramen för redan inrättade program och kurser eller genom stipendieprogram som Linnaeus-Palme och Erasmus Mundus.

Med tanke på att Lunds universitet inför avgifter för studenter från Sydasiens från och med 2011 kommer ett likvärdigt utbyte att vara beroende av dessa stipendieprogram och av utbytesavtal med ömsesidig eftergift av avgifter.

LU bör öka medverkan i nationella stipendieprogram inom utbildningsområdet, såsom Linnaeus-Palme (lärar- och studentutbyten) och Minor Field Studies (studenters fältstudier). IR bör stärka sin koordinerande roll inom LU för dessa program.

5.4.5 Nordic Studies

EUs satsning på att lansera kunskap om Europa vid indiska universitet bör matchas med målet att förmedla kunskap om Norden.

Flera indiska universitet har uttryckt en önskan att inrätta Scandinavian eller Nordic Studies i samarbete med nordiska universitet. Motivet har varit ett intresse för ”den skandinaviska modellen” och annan samhällsutveckling som kontrasterar den amerikanska samhällsmodellen. Frågan har lyfts vid olika möten på NCI. LU bör vara aktiv i denna fråga och försöka att delta i ett sådant program.

5.5 Uppdragsutbildning och Studentrekrytering

5.5.1 Studentrekrytering från Sydasiens

Indien är ett av de utvalda geografiska områdena för marknadsföring av studieprogram vid Lunds universitet. Europeiska universitet bör kunna utgöra intressanta alternativ för indiska studenter. Det råder emellertid konkurrens om indiska studenter. Som ett exempel på detta kan nämnas att för att behålla försprånget på utbildningsmarknaden satsar amerikanska universitet på 1) att stärka alumniverksamheten 2) att erbjuda fler stipendier 3) en alltmer fokuserad och proaktiv marknadsföring.

Eftersom Indien (men även andra sydasiatiska länder) har ett stort underskott på attraktiva utbildningsplatser, är det inte troligt att det uppfattas som om LU konkurrerar om studenterna i hemländerna utan snarare att vi fyller ett behov. LU bör arbeta för att frågan om utomeuropeiska studenters arbetstillstånd och förlängda visum lyfts upp på dagordningen hos svenska beslutsfattare.

Strategier för studentrekrytering från Sydasiens kommer att ingå i Lunds universitets plan för marknadsföring och rekrytering, vilken utarbetas av Sektion Externa

relationer. Även funktionerna alumnikoordination och fundraising, vilka fr.o.m. 2011-05-01 ingår i denna sektion, skall ses över.

5.5.1.1 Alumni

LUs alumniarbete är under utvecklande. Ett alumninätverk för Sydasien bör skapas för studenter, utexaminerade, anställda och andra med anknytning till LU som har relationer till Sydasien. Det bedöms som viktigt både för studentrekrytering och allmänt för att stärka LUs utveckling av samarbeten i Sydasien.

5.5.1.2 Stipendier

LU bör arbeta för att öka olika typer av stipendier för studier med anknytning till Sydasien samt bättre synliggöra de möjligheter som finns för närvarande. Stipendiemöjligheterna bör öka för både sydasiatiska studenter som önskar studera vid LU och för LU-studenter som önskar studera i Sydasien. LU kan agera för detta exempelvis genom samarbeten med näringslivet, Sweden-India Business Council och Exportrådet. LU bör fortsätta arbeta med institutionella finansieringsinitiativ liknande det stipendieprogram som nu utarbetas mellan LU och Department of Biotechnology, Ministry of Science and Technology, Indien.

5.5.2 Uppdragsutbildning

Indien erbjuder förutsättningar för diverse aktiviteter inom uppdragsutbildning, både vid Lunds universitet och virtuellt men på sikt kanske framför allt på plats i Sydasien. LUCE bygger nu upp stark kompetens inom området i och med en förfrågan från det indiska företaget DMINFRA gällande genomförande av uppdragsutbildning inom bioteknik på plats i Indien. Enligt företaget kan verksamheten mycket väl expandera till att omfatta mer än den planerade bachelorsutbildningen. Om samarbetet faller väl ut bör LU bejaka en sådan invitation.

5.5.3 Etablering i Indien

Etablering(ar) i Indien/Sydasien kan ha flera olika syften: sambandskontor för diverse aktiviteter och samarbeten såsom stöd till lärare/forskare för kursutveckling, seminarier och lärar- och studentutbyten, studentrekrytering och uppdragsutbildning. Indien har nyligen öppnat möjligheten för utländska aktörer inom utbildningssektorn att etablera sig i landet. LUCE tillägnar sig kunskap på området inför möjliga framtida initiativ.

Några av syftena ovan tangerar de tjänster Nordic Centre in India (NCI) redan idag erbjuder sina medlemsuniversitet. LU bör försöka utveckla sitt samarbete med NCI. Samtidigt är NCIs kapacitet begränsad då en deltidsarbetande föreståndare skall ge service åt 19 nordiska universitet med olika agendor.

Många forskare och lärare vid LU ställer sig positiva till idén att LU etablerar sig i Indien. Ännu bedöms tiden inte vara mogen för egen LU-etablering i form av ett Campus i Indien eller i övriga Sydasien. Däremot bör LU hålla sig väl uppdaterad om denna fråga och eventuellt omvärdera ställningstagandet efter något år. Framför allt bör utvecklingen av LUCES samarbete följas och utvärderas noggsamt. När

verksamheten med studentrekrytering och uppdragsutbildning kommit längre och när forsknings- och utbildningssamarbeten nått en större volym kan en fast etablering vara fullt möjlig. Tills vidare inriktas LUs aktiviteter som behöver administrativt stöd på plats i Indien till NCI och DMINFRA. Samarbetet bör utvärderas kontinuerligt.

BILAGA A.

Collaboration between Lund University and Indian partners, June 2011

Based on SASNET's database (<http://www.sasnet.lu.se/environment.html>)

Faculty of Engineering:

Division of Applied Nutrition and Food Chemistry, Department of Food Technology, Engineering and Nutrition

Professor Emeritus Baboo M Nair

Involved in a South Asian network for research on fermentation of foods. Joint research program and formal MoU collaboration with Anand Agricultural University in Gujarat, India. Contact person: Professor J B Prajapati, Head of the Dairy Microbiology Department, SMC College of Dairy Science. Future plans are also to develop collaborative self financing international masters degree programmes in food science and biotechnology also at Anand Agricultural University.

Prof. Nair has also a close collaboration with Kerala University in India, that includes the formation of a new network entitled Sustainable Kerala Network. Kerala University Pro Vice Chancellor has visited Lund University in connection with the Erasmus Mundus Action 2 programme that LU and Kerala University are both members of. Together they are now trying to develop an international Masters programme in Biotechnology and Bioinformatics at Kerala University. The programmes should be carried out in collaboration with the Faculty of Engineering (LTH) at Lund University.

Department of Biotechnology

Professor Rajni Hatti Kaul and Professor Bo Mattiasson

Several collaboration projects in research on Biotechnology for Sustainable Development. The collaboration partners in India are: The Indian Institutes of Technology (IIT) in Delhi and Kanpur; Agharkar Research Institute in Pune; Bhabha Atomic Research Centre in Mumbai; University of Mumbai; University of Calcutta in Kolkata; and the Central Food Technology Research Institute in Mysore.

In October 2010, Prof. Hatti Kaul was awarded SEK 2.7 m as a three-years research grant (2011–13) from the Swedish International Development Cooperation Agency, Sida, for a new project entitled "Sustainable production of bioenergy from agriculture residues – avoiding competition with food availability in developing countries". The project will be carried out in collaboration with researchers in Vietnam and Sri Lanka. The collaborating partner in Sri Lanka is Prof. Vasanthy Arasaratnam, Faculty of Medicine, Dept of Biochemistry, University of Jaffna.

Professor Bo Mattiasson was the first Swedish researcher to receive funding from the "Facility for Environmental Initiatives and Innovations" – an Indo-Swedish programme set up by Sida, the Swedish International Development Cooperation Agency, in December 2006, with an aim is to encourage knowledge sharing and co-operation on development of new technical solutions between India and Sweden, and to evolve best practices in the environmental field. They received funding for an applied research project on biodegradable methods to treat the wastewater emanating from the textile industries in the South Indian city of Tiruppur. Besides Prof. Mattiasson, the researchers involved in this project were Dr. Naresh Kumar (Indian post-doc guest researcher at the department) and PhD candidate Maria Jonstrup.

The dye remediation group continues to work on treatment of textile dyes using biological and physico-chemical techniques. The project is now entitled "Treatment of textile dyes using biological and physiochemical techniques". In India research has been carried out in Tiruppur and in Kanpur. The project is carried out in collaboration with Indiska Magasinet AB, Sweden. The target of the project is to deliver a viable treatment method to the textile industry for cleaner production.

In October 2010, Prof. Bo Mattiasson was awarded with a grant from the Swedish International Development Cooperation Agency, Sida, this time for a project entitled "Treatment of Virus-Polluted Water". The project will be carried out during the period 2011–13, and the grant is SEK 2.7 m

Prof. Mattiasson is also involved in a research collaboration project on Biogas with Associate Professor Virendra Kumar Vijay from the Centre for Rural Development and Technology, Indian Institute of Technology Delhi (IITD). Dr. Vijay coordinates the Biogas Development & Training Centre at IITD. He visited Lund University and the Dept. of Biotechnology in August 2010, as a member of an Indian delegation invited to Sweden by the Swedish Embassy in Delhi, and Avfall Sverige.

Traffic and Roads, Department of Technology and Society

Professor Emeritus Christer Hydén and Senior lecturer Dr. Åse Svensson,

Professor Christer Hydén is involved in an annual International Course on Transportation Planning and Road Safety at Transportation Research and Injury Prevention Programme (TRIPP) at the Institute of Technology (IIT) in Delhi. During the period October 2007 till November 2009, Christer Hydén and Åse Svensson were involved in a collaborative research project on Traffic Calming in India with the CUTS Centre for Consumer Action, Research & Training (CUTS CART) in the city of Jaipur, India, and TRIPP at IIT Delhi. The project was financed by grants from the Swedish International Development Cooperation Agency Sida, initiated through the Swedish Embassy in Delhi.

Division of Water Resources Engineering, Department of Building and Environmental Technology

Associate Professor Peder Hjorth.

The Division of Water Resources Engineering has been instrumental in the establishment of research programs at the National Institute of Hydrology (NIH) in Roorkee, India. Another collaboration partner institution in India is the Indian Institute of Tropical Meteorology, Pune.

Professor Ronny Berndtsson works on a project entitled "Development of decision support system for integrated water resource management in River Kosi system lying in Nepal and India". In December 2009, he received SEK 600 000 as a three year grant from the Swedish Research Links programme (funded by Sida and the Swedish Research Council) for this project, to be carried out in collaboration with Dr. Vijay Kumar Dwivedi at the National Institute of Technology in Durgapur, West Bengal, India.

Lund University Centre for Risk Assessment and Management (LUCRAM)/Department of Fire Safety Engineering

Per Becker, Visiting Professor.

A number of Indian senior researchers and PhD candidates have come to LUCRAM since as scholarship holders through the Erasmus Mundus External Cooperation Window mobility programme Lot 15, coordinated by Lund University. Among them Dr. Gupinath Bhandari, Sr. Lecturer and faculty member at the School of Oceanographic Studies, Jadavpur University, Kolkata, Mudit Mankad, lecturer in the Geoinformatics Division at the Dept. of Geography, University of Pune. PhD candidate Emmanuel Raju from the Tata Institute of Social Sciences (TISS) in Mumbai.

LUCRAM is also collaborating with Rollins School of Public Health in Bangladesh, which assists with a field based course in Risk Assessment Methods, that takes place in Bangladesh. The department is also looking into the possibilities of finding partners in other South Asian countries for research and innovation in Climate Change Adaptation in coastal and mountain areas.

Department of Electrical and Information Technology

Associate Professor Fredrik Tufvesson

In 2007, collaboration was established between with the Indian Institute of Technology (IIT) in Delhi, India. The collaboration project got financial support from the Swedish International Programme Office for Education and Training (Internationella programkontoret) in the form of a Linnaeus-Palme International Exchange Programme grant.

Division of Heat Transfer, Department of Energy Sciences

Professor Bengt Sundén

The division has collaborated for many years with the Dept of Mechanical Engineering, Indian Institute of Technology (IIT) Madras, at Chennai, India (represented by Dr Sarit K. Das). They have worked on a major project on "Experimental and Numerical Simulation of The Dynamic Response of Plate Heat Exchangers".

More recently, cooperation projects have started between the division and other Indian institutes: in 2008 and 2010, joint workshops were arranged with the Dept. of Mechanical Engineering, IIT Delhi, on Compact Heat Exchangers. A short symposium on Fuel Cell Technology was also arranged in January 2009 in cooperation with Jadavpur University in Kolkata.

The department also has and has had a number of Pakistani PhD students financed by the Higher Education Commission (HEC).

Division of Thermal Power Engineering, Department of Energy Sciences

Professor Mohsen Assadi.

Project about Indian coal-based power stations in collaboration with Associate Professor Sudipta De, Reader at the Dept. of Mechanical Engineering, Jadavpur University, Kolkata, India.

Division of Solid Mechanics, Department of Construction Sciences

Prof. Per Ståhle

also affiliated to the Research group on Material Science and Applied Mathematics at the School of Technology, Malmö University, has been involved in collaborative research on Material Science with Professor Srikumar Banerjee and Professor R. N. Singh from the Mechanical Metallurgy Section, Materials Group, Bhabha Atomic Research Centre in Mumbai, India since 2005. They have written around 10 scientific articles together.

Division of Housing Development and Management (HDM); Department of Architecture and Built Environment

Prof. Johnny Åstrand

For many years HDM successfully ran courses under Sida's International Training Programmes. Over 800 planners, architects, civil engineers and other professionals, many of them from South Asia, have attended courses in courses such as International Construction Management (1990–2000), Architecture & Development/ Housing & Development (1990–2002), Architecture, Energy & Environment (1995–2003), Conservation & Management of Historic Buildings (2004–2005), Organized Self-help Housing (2002–2006), and Urban Housing Management.

From 2006 till 2011, HDM has administered an Advanced International Training Programme on Shelter Design and Development with funding from Sida. This was a follow-up to the previous Sida-sponsored courses offered by the department.

In the early 2000s Prof Subrata Chattopadhyay from Indian Institute of Technology at Kharagpur, India, was assigned to the department as guest lecturer.

Faculty of Science:

Division of Chemical Physics, Department of Chemistry

Associate professor Ebbe Nordlander

Involved in a research project titled "Modelling of hydrodesulfurization reactions and development of new molecular hydrodesulfurization catalyst", in collaboration with Prof. Pradeep Mathur from the Department of Chemistry at the Indian Institute of Technology (IIT) Mumbai, India; and Prof. Shariff Enamul Kabir from Jahangirnagar University in Bangladesh.

Nordlander is also involved in a Swedish Research Links project funded in 2007, in collaboration with Prof. Rabindranath Mukherjee at the Indian Institute of Technology (IIT) Kanpur.

Professor Villy Sundström is involved in a research collaboration project on "Control of TiO₂ Nanoparticle Morphology for Optimization of Electron Injection, Recombination and Charge Transport in Dye-Sensitized Solar Cells" with the Department of Chemistry at University of Kalyani, West Bengal, India. Collaboration partner on the Indian side is Dr. (Ms.) Swati De, Reader at the Dept. of Chemistry at University of Kalyani.

Cell and Organism Biology, Department of Biology

PhD Marie Dacke, Lund Vision Group, Division of Integrative Zoology.

Currently working on an India related project titled "Multi-Sensory Control of Insect Flight". The other Lund University researchers involved in the project are the post-doc Emily Baird and PhD Candidate Torill Kornfeldt. The collaboration partner on the Indian side is Professor Sanjay P. Sane at the National Centre for Biological Sciences, Tata Institute of Fundamental Research in Bangalore.

The department is involved in the plans to establish a new university campus in Kolhapur, Maharashtra, India and staff it with teachers from Lund University. In the second week of December 2010, a delegation from DM Foundation, a private business corporation based in Kolhapur, Maharashtra, India, visited Lund University. Led by the eminent Indian nuclear scientist Dr. Anil Kakodkar they are involved in a dialogue with Lund University Commissioned Education and the Department of Biology regarding these plans.

Physical Chemistry 1, Department of Chemistry

Prof. Björn Lindman

Involved in research group working on Cationic Surfactants. In November 2008 Prof. Lindman received a Swedish Research Links (Asian–Swedish research partnership programme) grant – SEK 550 000 for three years (2009-11) for a project titled "Cationic Surfactant-DNA Complex: An insight into DNA Compaction in Gene Delivery Correlation". It is a collaboration partner with two Indian research groups, one in Delhi, one in Kolkata.

The contact persons on the Indian side are Dr. Souvik Maiti at the Institute of Genomics and Integrative Biology in Delhi; and Associate Professor Prasanta Kumar Das at the Dept. of Biological Chemistry, Indian Association for the Cultivation of Science, Kolkata.

Division of Organic Chemistry, Department of Chemistry (KILU)

Professor Ulf Nilsson

is involved in a collaborative project with a research group at the Indian Institute of Science Education and Research – Kolkata (IISER-K). In November 2007, Prof. Nilsson received a three-years grant (2008-10) from the Swedish Research Links programme for an international project entitled "Synthesis of galactose-heterocycle hybrids as novel anti-inflammatory and anti-tumor agents and of glyco nanoparticles as galectin-targeting tumor markers", that has been carried out in collaboration with colleagues from several countries, including at IISER in Kolkata. The main collaboration partner on the Indian side has been Assistant Professor Balaram Mukhopadhyay. More information on the research project. Within the framework of the research project, a number of workshops and planning meetings were held both in India and Sweden, the latest one on the Swedish side was held in Lund 10–13 May 2010 with Dr. Mukhopadhyay and two Indian PhD candidates present. The collaboration has included an exchange of PhD candidates, meaning that Indian doctoral students have been given a chance to make parts of their research work in Sweden. The project will be completed in 2011, with a final workshop to be held in India, and another Indian PhD candidate coming to Lund. The ambition is however to continue the good collaboration that has evolved – resulting in a number of publications and at least one patent – even after the project ends.

Department of Biochemistry and Structural Biology, Center for Molecular Protein Science (CMPS)

Prof. Anders Liljas

has carried out research work for many years in collaboration with Asian researchers, and frequently lectured at Asian universities, mainly in China and Japan but also in India. In January 2011 he went for a lecturing tour to universities and research institutions in Dhaka, Kolkata, Bangalore and Thiruvananthapuram. He also spent some time as a guest researcher at Kerala University. Besides, Prof. Liljas is a collaborator to World Scientific,

a leading international publisher in medicine, science and technology, published from Singapore. He is the chief editor of a new series of books within the field of Structural Biology.

Three Visiting Scientists from India are currently working at the department in Lund. They are Dr. Saraboji Kadhivel from Kerala; Dr. Tejas Kulkarni; and Dr. Sreekanth Rajan. Previously, Dr. Suparna Sanyal worked at the department. She is now Associate Professor in Molecular Biology at the Department of Cell & Molecular Biology, Biomedical Center (BMC), Uppsala University.

Division of Mathematical Physics, Department of Physics

Prof. Ingemar Ragnarsson

is doing research within the field of Theoretical Nuclear Physics. He has several contacts with Indian researchers. During a visit to India in 2006, he met with the postgraduate student Jnaneswari Gellanki, who later applied for and was accepted for a scholarship from the Swedish Institute to carry out his PhD training with a position at the Division of Nuclear Physics, Lund University. Prof. Ragnarsson also established a contact with Dr. Somen Chanda at the Department of Physics at Fakir Chand College in Diamond Harbour, West Bengal, India. Finally, Prof. Ragnarsson has established collaboration with Prof. Ajay Singh at the Indian Institute of Technology (IIT) Kharagpur.

Faculty of Humanities:

History of Religions (including Indic Religions),
Centre for Theology and Religious Studies

Prof. Olle Qvarnström

Indic Religions is a major contribution to the overall effort of Lund University to promote research and education on South Asia. It focuses on the study of Hinduism, Buddhism, Jainism and Sikhism. Professor Qvarnström coordinates the Indic Religions division. He is a scholar of Indian systematic philosophies, their historical interaction, mutual influences and conflicts, and common presuppositions. His research is based on doxographical, polemic and religio-philosophical texts, editions as well as manuscripts, in Tibetan and Sanskrit. He also conducts research on parallels and influences of Indic theological and philosophical traditions on western thought and cultural history. As a world leading scholar on Jaina studies, he is currently involved in a study on Jaina art at Ellora, **India**.

Docent Martin Gansten is a scholar of Hinduism whose Sanskrit-to-Swedish translations of major Hindu texts have won national acclaim, and a leading authority on astronomical-astrological knowledge systems in South Asia. He is currently investigating the reception of Perso-Arabic astral sciences among scholars of the Hindu and Jaina communities in the Saurashtra region of northwestern **India**.

Dr Kristina Myrvold is involved in research on Sikh religion in **India** and among the Swedish diaspora, currently in a project entitled “Translating the Guru’s Words to Local and Translocal Contexts: Oral and Written Exegesis among Contemporary Sikhs.” She heads the Nordic collaborative project “Sikh Identity Formation: Generational Transfer of Traditions in the Nordic Countries.”

Professor Antoon Geels does research work on different aspects of Religious Mysticism around the World, lately studying Westerners visiting Indian ashrams. His research in different aspects of Hinduism and Buddhism in India dates back to 1985. Since then he has been there more than twenty times, studying for example funeral rites in a North Indian village, temple rituals in Varanasi, and the monastic life of exiled Tibetan monks in Himachal Pradesh.

From the spring semester 2011, Lund University and Gothenburg University jointly run a new 15 ECTS field course in Religious Studies. The course is organized in cooperation between the History of Religions at Lund University, and the Dept. of Literature, History of Ideas and Religion at Gothenburg University. The course is divided into two parts: firstly the students explore different methods and theories of conducting fieldwork in Religious studies and prepare minor research projects. Secondly the students carry out their projects in the field and write research reports. In India, the collaboration partner universities are Punjabi University in Patiala, Banaras Hindu University (BHU) in Varanasi, and Jadavpur University in Kolkata.

Department of Comparative Literature, Centre for Languages and Literature

Associate Professor Claes-Göran Holmberg

Involved in an educational collaboration project with the Dept. of English, North Bengal University in Siliguri, India. In December 2009, Dr. Holmberg received a one-year planning grant from the Swedish Research Links (Asian–Swedish research partnership programme) to develop a collaboration project with Dr. Soumajit Samanta at North Bengal University. The project is entitled “Negotiating Indo-Swedish Cultures and Intercultural Exchange”. The collaboration with North Bengal University has been formalised with a grant from the Linnaeus-Palme International Exchange Programme on teachers and students exchange, with funding for the period 2010-11.

Department of Philosophy and Cognitive Science, Centre for Cognitive Semiotics, CLL

Professor Ingar Brinck

Involved in new collaboration project with Chhanda Chakraborti, Indian Institute of Technology, Kharagpur. Project on Thinking in Context. The project was given SEK 75 000 as an International Planning Grant from the Swedish Research Links (Asian–Swedish research partnership) programme in 2008. Dr. Maria Larsson is also involved in the Indian collaboration project.

Faculty of Social Sciences:

Department of Sociology

Professor Emeritus Staffan Lindberg, and Dr. Olle Frödin

The department has a long history of Indian and South Asian Studies pioneered by Staffan Lindberg in 1966 and Göran Djurfeldt in 1969. Their currently ongoing project entitled "Revisiting Rural South India: Twenty-five Years of Change and Mobility", or "Social Mobility and Agrarian Transformation – An Indian case", carried out in collaboration with Prof. Venkatesh Athreya, e MS Swaminathan Research Foundation in Chennai; Dr. R. Vidyasagar from the Madras Institute of Development Studies, Chennai, and Dr. A. Rajagopal from SaciWATERS in Hyderabad.

Olle Frödin is involved in an India related post-doc research project entitled "Between Policy and Practice: The Politics of Food and the Governance of the Public Distribution System in India". He has had a guest researcher position at Oxford University but returned to Lund University in 2011.

Division of Sociology of Law

Prof. Per Wickenberg, Prof. Håkan Hydén and Dr. Måns Svensson

have done several research projects over the years on Human Rights and Child Rights in the third World, and also on environment and sustainable development. Involved in a research project on the issue of realization of right to water forms. The project, also involving Prof. Karsten Åstrom, is named "Children's Right to Water: Problems and Prospects of its Effective Realization in India from Gender Perspective". Carried out in collaboration with the National Institute of Human Rights at National Law School of India University in Bangalore, India and SEWA Academy (Self-Employed Women's Association), SEWA, Ahmedabad, India.

On behalf of the Lund University Commissioned Education (uppdragsutbildning), the Division of Sociology of Law has run the Swedish International Development Cooperation (Sida) funded "Advanced International Training Programme on Child Rights, Classroom and School Management" since 2004 in collaboration with Lund University's former Dept. of Education (now integrated into the Dept. of Sociology, and the School of Social Work), and School of Teacher Education, Malmö University. A new contract for another 6 years was signed in 2010.

The programme aims at spreading knowledge about the UN Convention on the Rights of the Child – WCPRC and support schools and authorities in ten countries in Africa, Asia and Latin Amerika to develop education focusing on the rights of children. Among the ten countries, two are in South Asia – India and Sri Lanka. In India, special focus has been put on Wayanad district in the northern part of Kerala state, from where many participants to the programme have been selected.

The collaboration partners on the Indian side are in New Delhi: Dr. Nalini Juneja, and Dr Madhumita Bandyopadhyay at NUEPA (National University of Educational Planning and

Administration); and in Kerala/Calicut: Professor Naseema Chandrikalayam, Head, Department of Education, University of Calicut.

Måns Svensson is engaged in three projects connected to India, including the Sida funded Child Rights project, described above. Dr. Svensson is also working with a project entitled Cybernormer, and a company entitled Finja Five AB. In his work, he is closely connected to a network of researchers at the Indian Institute of Management Madras (IITM) in Chennai, besides a number of business contacts.

Cybernormer is a research group within the field of Sociology of Law that aims to explore the norm creating processes (social and legal) that appear in the wake of the changing information technology. The group consists of researchers at the Department of Sociology of Law at Lund University along with a number of collaborative partners. KK-stiftelsen (The Knowledge Foundation, a Swedish research financier for universities with the task of strengthening Sweden's competitiveness and ability to create value), Ericsson AB and The Pirate Bay are among others involved in the collaboration.

FinjaFive AB is a knowledge enterprise within the business segment of Information and Communication Technology (ICT). Its main business is Child-Friendly-Computing for emerging markets, globally. The company originates from a research cooperation between Ericsson AB and Lund University, a cooperation that started early 2008. Måns Svensson is CEO of FinjaFive AB. India is one of the countries where Lund University runs numerous change projects together with local school managements. Hence, actors in FinjaFive AB have an extremely well developed network within the school system in India. During 2011 FinjaFive AB develops and manages the concept Child-Friendly-Computing (CFC) for schools and at home in partnership with Novatium Solutions in Chennai India.

Department of Political Science

Associate Professor Catarina Kinnvall

Several collaboration projects related to India. Catarina Kinnvall has been a Visiting Scholar at the Dept. of Politics, Jawaharlal Nehru University, New Delhi, and been involved in a research project called "Globalization and the State in India", in collaboration with Associate Professor Bishnu Mohapatra, Centre for Political Studies, Jawaharlal Nehru University.

The department has established collaboration with Tata Institute of Social Sciences (TISS) in Mumbai, the School of International Studies at Jawaharlal Nehru University (JNU) in Delhi, and the Institute for Defense Studies and Analysis (ISDA) in New Delhi, India.

Human Ecology Division, Department of Social and Economic Geography

Senior Lecturer Pernille Gooch

Working on research projects on Van Gujjar pastoralists in Himalayas, in collaboration with Dr. Nehal A. Farooquee and Dr. Devendra Kumar Agrawal, both at Govind Ballabh Pant Institute of Himalayan Environment and Development in Almora, Uttaranchal state, India.

In October 2010, Dr. Pernille Gooch was awarded SEK 1.5 m as a three-years grant (2011-13) from Sida/SAREC's Developing Country Research Council for a new project, entitled "Climate Change, Water & Rural Livelihoods: Assessing Socioeconomic Vulnerability & Potential Adaptive Strategies in Eastern Himalayan Region of India". The project is carried out with partners at IIT Guwahati; Sikkim University; Department of Science and Technology, Government of Sikkim; and The Energy and Resources Institute (TERI). SASNET provided initial funding as a planning grant, being used for a preliminary pilot field study in collaboration with University of Sikkim.

School of Social Work

Dr. Jan Magnusson

The School of Social Work has sent several batches of students on field work trips to India. For many years up till 2007 this was done through the SWEDEN-INDIA Project, as it is called. Since then, Lund University has decided to organise their own fieldwork arrangements in India. Agreements have been made with Tata Institute of Social Sciences (TISS) in Mumbai, and Christ University in Bangalore.

Jan Magnusson is involved in refugee studies looking especially at social development in the Tibetan refugee community in India. The work has included collaboration with researchers at National Law School of India in Bangalore, Jawaharlal Nehru University, and Mysore University in India. He also pursues a study of the Balti community in the Western Himalayas collaborating with University of Karachi and Skardu Government College in Pakistan.

Centre for Gender Studies

During the academic year 2010/11, The centre hosted the first Indian ICCR guest professor at Lund University, Prof. Lipi Ghosh from Calcutta University, India.

Associate Professor Helle Rydström has been awarded SEK 3.3 m as a three-years grant for the period 2011-13 from Sida/SAREC's Developing Country Research Council for a comparative research project entitled "Recognition and Homosexuality: The Socio-

Cultural Status of Same-Sex Relations in India and Vietnam”. PhD candidate Maria Tonini is working on a research project on homosexuality in a non-Western setting, namely contemporary neo-liberal Hindu/Muslim India. The project, entitled “The Construction of Homosexualities in Contemporary India”, intends to fill a gap the knowledge about homosexuality in a non-Western setting, namely contemporary Hindu/Muslim India.

Faculty of Medicine:

Division of Medical Microbiology;
Department of Laboratory Medicine

Professor Torkel Wadström, and Associate professor Åsa Ljung.

Collaborating partner in India: Professor Neena Sandhu, Smt. Chandibai Himathmal Mansukhani College, Thane, India; Dr. Rukhsana Chowdhury, Assistant Director of the Indian Institute of Chemical Biology in Kolkata, India; and Professor Jashbhai B Prajapati, Dept. of Dairy Science, Anand Agricultural University, Gujarat, India. Postdocs from India now in Åsa Ljung’s and Torkel Wadström’s research group: Dr. Padma Ambalam comes from the National Dairy Research Institute Deemed University in Karnal, Haryana; Dr. Amit Baidya comes from Indian Institute of Chemical Biology in Kolkata; and Dr. Kanthi Kiran, from the Indian Institute of Technology Madras (IITM) in Chennai.

Social Medicine and Global Health (SMGH),
Department of Clinical Sciences, Malmö

Dr. Anette Agardh and Prof. Per-Olof Östergren

The Secretariat for the Masters Programme in Public Health (MPH) at the Medical Faculty is based at SMGH. The programme focuses in part on South Asia and many of the students are from that area. For over 20 years, SMGH has given a 7.5 credit course on Global Health, targeting undergraduate students at the Medical Faculty. The course includes a two-week stay in India, Indonesia, or Uganda. A collaborative exchange agreement has existed with the Christian Medical College in Vellore since 2005. SMGH is also organising a 7.5 credit course on clinical practises for medical students in Africa and Asia. In South Asia this is being done under collaboration with Nepal, Bangladesh, Sri Lanka, and India.

Since 2005, SMGH has implemented eight international training programmes on “Sexual and Reproductive Health and Rights”. This 15 credit course is funded by the Swedish International Development Cooperation Agency (Sida). The target group is midwives and gynaecologists/obstetricians. South Asian participants from Bangladesh, India, Nepal, and Sri Lanka have been accepted for these programmes.

Beginning in 2009, SMGH has also implemented annual national training programmes on youth friendly health services, targeting paediatricians and gynaecologists/obstetricians. The

programme consists of three weeks in India, one week in Sweden, and additional follow-up visits for implementation of change projects concerning youth friendly health services. Since 2010 these courses have been implemented in partnership with the National Institute of Health and Family Welfare and the Ministry of Health. This project will run until 2013 and is one of the prioritized activities under an Indian–Swedish governmental collaboration.

SMGH has a memorandum of understanding (MoU) for a collaboration in education and research in the field of public health with the National Institute of Health and Family Welfare, and a second one with the Public Health Foundation of India for educational and research activities, under a collaborative agreement concerning public health, and environmental health and climate change. Part of the agreement covers student and staff exchanges.

SMGH has a recently initiated a research collaboration in the field of youth sexual and reproductive health and rights with the Medical Faculty of Delhi University. Presently, two Ph.D. exchange students are registered at SMGH.

Faculty of Economics:

Department of Economic History

Associate Professor Neelambar Hatti

Engaged in research projects on Discrimination of female children in modern India, in collaboration with Associate Professor T.V. Sekher at the International Institute of Population Sciences (IIPS) in Mumbai; and Undesired daughters: The paradox of modern India”, in collaboration with Prof. Tulsi Patel, Professor of Sociology, Delhi School of Economics.

During the period November 2010 – January 2011, Neelambar Hatti was a guest professor at the Gokhale Institute of Politics & Economics in Pune, India. During his tenure, he did both teaching and collaborative research.

Dr. Hatti plans to start a new research project in 2011. The project is entitled “The Nest is Empty: Aging in Modern India” and will be carried out in collaboration with colleagues at Gokhale Institute of Politics and Economics, and the Institute of Social and Economic Change (ISEC) in Bangalore.

Department of Economics

Dr Alia Ahmad

Dr. Ahmad, recently retired, has been involved in research projects on a research project on “Community Management of Openwater Inland Fisheries – A comparative study of cases from Bangladesh and India”, in collaboration with Prof. R. Parthasarathy, Gujarat Institute of Development Research in Gota, Ahmedabad, India. A later project on “The Civil Society and Service Provision in the Health and Education Sector: A Comparative Study of West Bengal, India and Bangladesh”

Lund University Special Activities (10:e området)

SASNET

Dr. Anna Lindberg, Director

Anna Lindberg is engaged in a research project titled "Marriage traditions in South India from 1930 to the present". The project deals with marriage, dowry, religion and community. Dr. Lindberg is affiliated with the Centre for Development Studies (CDS) in Thiruvananthapuram, Kerala.

International Institute for Industrial Environmental Economics, IIIEE

Since 1996, involved in a program on Cleaner Production in India. Asst. Professor Lars Hansson in charge of the India-related activities at IIIEE. Created a Thematic Network on Sustainable Policies to Promote Water Conservation Technologies & Practices in India. The project was called Sustain-water. Strategic partnership with the EU-funded Network for Preventive Environmental Management, NetPEM, based at Nagpur, Maharashtra, India. Research Associate Luis Mundaca is part of the Energy for Sustainable Development team.

Lund University Centre for Sustainability Studies (LUCSUS)

Associate Professor Stefan Anderberg

Dr. Anderberg is LUCSUS Co-Director, with a PhD in Social and Economic Geography. During the period 1996–1998, he was member of the Advisory Board for the Damodar Valley Project, Center for the study of Man and Environment, based in Kolkata, India. Currently, Dr. Anderberg is actively working to initiate a collaboration project with an Indian university, Mahatma Gandhi University in Kottayam, Kerala, where he has established contacts. In October 2010, he was awarded SEK 200 000 a one-year research grant from Sida/SAREC's Developing Country Research Council, for a project entitled "Electronic waste recycling in developing countries – How to make globalization more compatible with sustainable development?".

BILAGA B

Collaboration between Lund University and partners in other South Asian countries (besides India), June 2011

Based on SASNET's database (<http://www.sasnet.lu.se/environment.html>)

Faculty of Engineering:

Division of Water Resources Engineering,
Department of Building and Environmental Technology

Professor Magnus Larson

coordinates a project titled "Morphodynamics of Coastal Inlets in **Sri Lanka**: Physical Properties and Governing Processes". In October 2010, Prof. Larsson was awarded a major grant from Sida/SAREC's Developing Country Research Council, this time SEK 3.3 m for a research project over three years (2011-13). The project is entitled "Long-term Coastal Evolution: Modeling and Managing Coastal Areas in Developing Countries with special regard to Climate Change".

Professor Ronny Berndtsson works on a India and **Nepal** related project entitled "Development of decision support system for integrated water resource management in River Kosi system lying in Nepal and India". In December 2009, he received SEK 600 000 as a three year grant from the Swedish Research Links programme (funded by Sida and the Swedish Research Council) for this project, to be carried out in collaboration with Dr. Vijay Kumar Dwivedi at the National Institute of Technology in Durgapur, West Bengal, India.

Department of Applied Nutrition and Food Chemistry

Professor Emeritus Baboo M Nair.

Involved in a research project titled "Composition and nutritional value of Canavalia Gladiata" in collaboration with Dr. Sagarika Ekanayake, Department of Medical nutrition, Faculty of medical Sciences, Sri Jayawardenepura University, **Sri Lanka**

Faculty of Science:

Division of Chemical Physics, Department of Chemistry

Associate professor Ebbe Nordlander.

Involved in a research project titled "Modelling of hydrodesulfurization reactions and development of new molecular hydrodesulfurization catalyst", in collaboration with Prof. Shariff Enamul Kabir from Jahangirnagar University in **Bangladesh**.

Division of Organic Chemistry, Department of Chemistry (KILU)

Professor Emeritus Lennart Mathiasson

has been partner in a major research project on waste management in Kathmandu, **Nepal**, entitled "Analysis of Pollutants from City Dump/Landfills in Kathmandu Valley, Nepal, with Emphasis on Heavy Metals and Persistent Organics" financed by Sida from 2004. The project was carried out together with Professor William Hogland, Dept. of Technology, Linnaeus University in Kalmar; Dr Lennart Mårtensson, School of Engineering, Kristianstad University; and Dinesh Manadhar, Environmental Public Health Organization (ENPHO), Kathmandu, Nepal. The Swedish researchers have formed a research group called Laqua, focusing on water and-waste management issues and focus a significant part of the research and teaching of the group for future work in developing countries. With external funding, the Laqua has developed the Nepal project and established a Swedish Centre of Excellence in Nepal for Support of Development of a Sustainable Society in Nepal.

Department of Earth and Ecosystem Sciences

Dr. Jonas Åkerman and Dr. Petter Pilesjö

Lund University GIS Centre, headed by Associate Professor Petter Pilesjö, has had a long-standing Linnaeus Palme collaboration programme on teachers and students exchange with Kelanya University in **Sri Lanka**.

Dr. Pilesjö has participated in a research project on "Regional Development in an Open Economy. A Comparative Study of Hambantota and Gampaha Districts, Sri Lanka", involving the Faculty of Social Science at the University of Kelaniya in Sri Lanka. PhD Candidate Anders Ahlström is now involved in this Sri Lanka research project.

The Division of Physical Geography and Ecosystem Analysis (ENES) has also established contact with universities in **Sri Lanka**, to which students in the Bachelors programme go for field studies. Hitherto, the collaboration has focused on Kelaniya University outside Colombo, but recently ENES has established contacts with the Faculty of Agriculture at Ruhuna University in Matara.

Department of Cell and Organism Biology

Dr. Leif Bjellin

has developed a close relationship to **Nepal** since more than 25 years. When teaching courses on Pharmacology in the department he usually relates his lectures to the handling of drugs, and the patterns of consumption prevalent in Nepal. He has established links to Nepalese academic institutions, especially in the field of life sciences, and has a number of times arranged for free-moving exchange students.

Section of Microbial Ecology, Dept of Ecology

Associate Professor Håkan Wallander

is involved in research project entitled "Influence of mycorrhizal fungi in stabilizing soils in areas subjected to erosion", focusing on the role of mycorrhizal fungi in improving such soils in **Nepal**.

Faculty of Medicine:

Social Medicine and Global Health (SMGH)
Department of Clinical Sciences, Malmö

Dr. Anette Agardh and Prof. Per-Olof Östergren

The Programme Director and the MPH Secretariat for the Masters Programme in Public Health (MPH) at the Medical Faculty is based at SMG. SMGH is also organising a 7.5 credit course on clinical practises for medical students in Africa and Asia. In South Asia this is being done under collaboration with Nepal, Bangladesh, Sri Lanka, and India.

Since 2005, SMGH has implemented eight international training programmes on “Sexual and Reproductive Health and Rights”. This 15 credit course is funded by the Swedish International Development Cooperation Agency (Sida). The target group is midwives and gynaecologists/obstetricians. South Asian participants from Bangladesh, Bhutan, India, Nepal, and Sri Lanka have been accepted for these programmes every year, but since 2009 only people from Sri Lanka and Nepal (among the South Asian nations) have been eligible to participate.

Faculty of Humanities:

Department of History and Anthropology of Religion;
Centre for Theology and Religious Studies

PhD Candidate Sumana Ratnayaka is working on doctoral thesis project titled “Mindfulness: Classical and Modern Interpretations”. Mr. Ratnayaka comes from **Sri Lanka**, where he was an active Buddhist monk for 25 years. He is being supervised by Prof. Olle Qvarnström.

PhD Candidate Andreas Johansson is working on a **Sri Lanka** related dissertation project entitled “The Construction of Religio-Nationalism – The struggle for religious minority organizations”. He is being supervised by Prof. Olle Qvarnström. Before joining as a PhD student in 2009, Andreas completed a Masters programme in Islamology at the same department. His main research interest has been Political Islam in South Asia; how Muslim parties use Islamic rhetoric; and the influence of Sayyid Abu’-A’la Mawdudi on Muslim parties in South Asia. Andreas’ research is based upon two field work trips in 2006 and 2011 respectively, both of them completed with the help of the American Institute of Sri Lankan Studies.

PhD Candidate Katarina Plank investigates the development of contemporary Buddhist insight meditation (Vipassana), specifically the practice lineage originating from the **Burmese** lay meditation teacher U Ba Khin and his **Indian** student S N Goenka. The study depicts the historical conditions as well as the reception of meditation in religious and secular contexts in Sweden. She is being supervised by Prof. Olle Qvarnström

Section of Islamology, Department of History of Religions; Centre for Theology and Religious Studies

PhD candidate Ahmed Gholam is working on a doctoral dissertation project titled *The Taliban in Afghanistan*. It deals with the conflict in Afghanistan during the period 1973-2001, and the relationship between religion and politics.

In 2010, Abdul Baten Miaji defended his doctoral thesis, entitled "Rural Women in **Bangladesh**: The Legal Status of Women and the Relationship between NGOs and Religious Groups".

Department of Classical Archaeology and Ancient History

Dr. Mats Mogren

has worked as an archaeologist for the Swedish National Heritage Board (Riksantikvarieämbetet) since the late 1970s. During the years 1988–1995, he worked as Swedish coordinator and consultant for a educational and research project on prehistoric and protohistoric settlement archaeology in the central part of **Sri Lanka**, a project funded by the Swedish International Development Cooperation Agency, Sida. Mogren has published several books and articles on the findings from the project, often together with Prof. S.D. Bandaranayake from the the Postgraduate Institute of Archaeology (PGIAR) connected to the University of Kelaniya in Sri Lanka.

Dr. Mogren is currently working on two Sri Lanka related research projects. The first is titled "Imprints of the colonial encounter. Forms of hybridity in the material culture of Sri Lanka", focusing on the architecture of settlements during the colonial period. The second project is part of a major project Historical-Political Ecology as a Framework for Assessing Visions of Sustainable Development. The project initially involved field studies in six regions of the world (Peru, Venezuela, Kenya/Tanzania, Madagaskar, Taiwan and Sri Lanka); as a result of the project's development, the field studies in Madagascar and Venezuela have terminated. In November 2007, the Swedish Research Council for Environment, Agricultural Sciences and Spatial Planning (Formas) decided to fund this interdisciplinary project titled "Power, Land and Materiality: Global Studies in Historical-Political Ecology as a Framework for Assessing Policies for 'Sustainable Development'", coordinated by Prof. Alf Hornborg. The project is carried out in collaboration between 10 researchers from the departments of Human Ecology in Lund and Göteborg, the departments of Human Geography in Lund and Stockholm, the Dept. of Agrarian History at the Swedish University of Agricultural Sciences (SLU) in Uppsala, and the Dept. of Economic History in Stockholm. Sub-studies will be made in several countries. In South Asia, Mats Mogren will do a study in Sri Lanka, on "Plantation Colonialism and the Change of Landscape in Sri Lanka. A historical-archaeological case study".

Mats Mogren also plans for a future project, still at the planning stage. It will be an attempt to evaluate the possibilities for a battlefield archaeology in Sri Lanka. Several battlefields from 16th-early 19th C. are known and a rich oral tradition exists.

Faculty of Social Sciences:

Department of Sociology

Abdulahadi Khalaf has worked on a project titled "The Jihad Volunteers: A Study in Transnational Mobilisation". The project covers the trans-national movement of volunteers in the **Afghanistan** Jihad.

PhD Candidate Mashur Rahman works on a thesis project titled "Social Policy and Poverty Reduction among an Ethnic Minority in Bangladesh", focusing on social policy and the poverty situation among the Chakma ethnic population in Chittagong Hill Tracts, **Bangladesh**. He defends his thesis on 8 June 2011.

Department of Political Science

Associate Professor Catarina Kinnvall. From 2007, the department is involved in a collaboration with the Pak institute for Peace Studies (PIPS) in Lahore, **Pakistan**.

School of Social Work

Dr. Jan Magnusson is involved in the study of a social movement in the Balti community of the Western Himalayas living both in India and **Pakistan** (Baltistan, Kargil and Ladakh).

Faculty of Economics:

Department of Economics

Dr Alia Ahmad

Dr. Ahmad, recently retired, has been involved in research projects on a research project on "Community Management of Openwater Inland Fisheries – A comparative study of cases from Bangladesh and India", in collaboration with Mr. Muzaffar Ahmed and Dr. Nurul Islam from WorldFish Center in **Bangladesh**; Dr. Kazi Ali Toufique from the Bangladesh Institute for Development Studies, BIDS, in Dhaka.

The department has also been involved in a research project on "Microfinance and Poverty Reduction in the Rural Sector: A Case Study of **Sri Lanka**", in collaboration with Prof. Sirimevan S. Colombage (an eminent economist specialised in macro-economic processes in Sri Lanka) and Dr. Chandrabose (regional economist specialised in the tea plantation economy), both from the Dept. of Social Sciences, Open University, Nawala, Nugegoda, Sri Lanka.

Lund University Special Activities (10:e området)

SASNET

Dr. Anna Lindberg

is one of six researchers at Lund University and University of Gothenburg that were awarded a major three-years grant for a project on Asian Migration by the Swedish Research Council for research within the fields of Educational Science 2010. The decision was taken on 21 October 2010. The project, entitled "Transnational Mobility of Higher Education within Asia: An Interdisciplinary Study of Strategies and Educational Conditions among Young Persons" will be carried out during the period 2011-13, and the total sum awarded is SEK 5.68 m.

This interdisciplinary project, led by Dr. Leif Stenberg, Center for Middle Eastern Studies (CMES), aims to study the transnational mobility of higher education within Asia by taking a perspective that situates individuals at the centre. It will investigate young people's strategies, experiences, and visions, with individual studies based on fieldwork and data collection in India, Indonesia, Malaysia, Nepal, Syria, Thailand, and Turkey. The South Asian angle will be provided by Anna Lindberg. She will make an individual study of the situation for **Nepalese students** at some of the major universities in India, focusing on identity creating processes. She will try to illustrate differences, similarities and overlapping between the stories of male and female students, what role the nation plays for them, and what visions they carry for the future. The stories of the Nepalese students will be put into a context, where the Nepalese policy for higher education and the country's relation to India is highlighted, especially in the case of possible discrimination of Nepalese students.

MAX-lab

Dr. Wimal Ubhayasekera is a researcher attached to MAX-Lab, and also the Institute of Medicinal Chemistry, Faculty of Pharmaceutical Sciences, University of Copenhagen, Denmark. In September 2009, Dr. Ubhayasekera received a SASNET planning grant, for the organisation of an interdisciplinary workshop in **Sri Lanka** entitled "Introduction to Protein Structures and Homology Modeling". The collaboration partner for the organisation of the workshop on the Srilankan side was Dr. Jagath Weerasena. More information about the 2009 SASNET planning grants. The workshop was successfully held at the Institute of Biochemistry, Molecular Biology and Biotechnology (IBMBB), University of Colombo, Sri Lanka, 4-8 January 2010. One srilankan research group launched a collaboration project with Dr. Ubhayasekera.

Referenser

Agarwal, Pawan, *Privatization and Internationalization of Higher Education in Countries of South Asia: An Empirical Analysis*, New Delhi: Indian Council for Research on International Relations (ICRIER), 2008.

Business Standard, March 16, 2010

Ett Lyft för Forskning och Innovation, Prop. 2008/09:50.

Framtid med Asien: Förslag till en svensk Asienstrategi, UD, Ds 1998:61.

Government of India, *National Knowledge Commission: Report to the Nation 2006-2009*, New Delhi: National Knowledge Commission, 2009.

Concept Note on Innovation Universities Aiming at World Class Standards

Higher Education in India: Strategies and Schemes during Eleventh Plan (Period 2007-2012) for Universities and Colleges, New Delhi: University Grants Commission, 2011.

Hur hanteras frågorna kring kunskapstriangeln i Indien, Japan, Kina och USA?
Östersund: Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser, 2011.
(Svar Direkt 2011:01)

Marklund, Göran, *Underlagsrapport nr. 2 till Globaliseringsrådet*, 2007.

Mitra, S. K. , "Internationalization of Education in India: Emerging Trends and Strategies", *Asian Social Science*, Vol. & No. 6, 2010, pp. 105-110.

Möten om Områdesstudier i Sigtuna, <http://www.rj.se/1/233/var/newsID/383>,
publicerad den 7/2-2011

Sveriges Politik för Global Utveckling (PGU), Skr. 2007/08:89.

Strategi för Selektivt Samarbete med Indien 2009-2013, UD, UF2009/46329/ASO

Strategi för Utvecklingssamarbetet med Afghanistan 2009-2013, UD,
UF2009/46364/ASO

Strategi för Utvecklingssamarbetet med Bangladesh 2008-2012, UD,
UD2008/13454/ASO

Säkerhetsdilemman i Indien – Pakistan: Kashmirkriget och nya konfliktscenarion,
Försvarsdepartementet, Skriftserie Nr 14, 27 oktober 2004.

Universities Handbook: Member Universities, Vols 1-2, New Delhi: Association of Indian Universities, 2006.

Universitetsläraren, nr. 7, 2011

